

29 Ісая

1,1 Видіння, яке побачив Ісая син Амоса, яке побачив проти Юдеї і проти Єрусалиму в царстві Озія і Йоатама і Ахаза і Езекиї, які царювали Юдеєю. 2 Послухай небо, і сприйми, земле, бо Господь заговорив. Я породив і підняв синів, а вони Мене відкинули. 3 Віл пізнав створителя і осел ясли свого пана. А Ізраїль Мене не пізнав, і нарід Мене не зрозумів. 4 Горе народові грішний, народові повний гріхів, погане насіння, беззаконні сини. Ви оставили Господа і розгнівили святого Ізраїля. 5 Чому ще себе раните додаючи беззаконня? Всяка голова на біль і всяке серце на смуток. 6 Від ніг аж до голови, ані рана, ані синяк, ані розятрені побиття (не гояться), немає як покласти обвиття, ані олію, ані обвязку. 7 Ваша земля пустиня, ваші міста спалені огнем. Вашу країну перед вами пожирають чужинці, і вона спустошена, знищена чужими народами. 8 Дочка Сіон оставиться як шатро в винограднику і як будиночок сторожа в городі, як місто в облозі. 9 І якщо б не Господь Саваот оставив нам насіння, як Содом ми стали б і ми уподібнилися б до Гоморри. 10 Послухайте слово Господа, володарі Содоми, сприйміть божий закон, народові Гоморри. 11 Навіщо Мені велике число ваших жертв? Говорить Господь. Я повний цілопалень баранів і жиру ягнят і не бажаю крові биків і козлів, 12 ані не приходьте, щоб зявитися переді Мною. Бо хто жадав їх з ваших рук? Не додастьте ходити в моєму дворі. 13 Якщо несете пшеничну муку, надаремно. Ладан для мене гидота. Ваші новомісяці і суботи і великий день не сприймаю. Піст і святкування 14 і ваші новомісяці і ваші свята ненавидить моя душа. Ви стали Мені до сита, ніколи більше не відпущу ваші гріхи. 15 Коли простягнете до Мене руки, я відверну від вас мої очі, і коли помножите молитву, не вислухаю вас. Бо ваші руки повні крові. 16 Помийтеся, станьте чисті, відставте злоби від ваших душ перед моїми очима, спиніться від ваших зlob, 17 навчіться чинити добро, пошукайте за судом, визволіть обидженого, судіть сироті і вдові вчиніть справедливе. 18 І ходіть і порозмовляємо, говорить Господь, і якщо ваші гріхи будуть як кармазин, вибілю як сніг, а якщо будуть як багрянця, вибілю як вовну. 19 І якщо бажаєте і вислухаєте Мене, зісте добра землі. 20 Якщо ж не хочете, ані не вислухаєте Мене, вас пожере меч. Бо Господні уста це сказали. 21 Як стало блудницею вірне місто Сіон, повне суду, в якому справедливість в ньому заснула, а тепер убивства? 22 Ваше срібло без вартости. Твої корчмарі мішають вино з водою. 23 Твої володарі непослушні, спільники злодіїв, що люблять хабарі, що женуться за винагородою, не судять сиротам і не приймають суд вдовиць. 24 Через це так говорить володар Господь Саваот: Горе сильні Ізраїля. Бо мій гнів на противників не спиниться, і зроблю суд проти моїх ворогів. 25 І наведу на тебе мою руку і огнем очищу тебе до чистоти, а тих, що непослушні, знищу і відніму від тебе всіх беззаконних і впокорю всіх гордих. 26 І поставлю твоїх суддів як раніше, і твоїх радників як на початку. І після цього назвешся: Місто справедливости, матірне місто, вірний Сіон. 27 Бо судом і милосердям спасеться його полон. 28 І беззаконні і грішні будуть разом знищені, і ті, що оставляють Господа, будуть викінчені. 29 Тому будуть завстиджені своїми ідолами, яких вони забажали, і були завстиджені своїми гаями, які захотіли. 30 Бо будуть як теребінт, що скинув листя, і як сад, що не має води. 31

І їхня сила буде як стебло коноплі і їхні діла як іскри огня, і беззаконні і грішники разом будуть спалені, і не буде того, хто загасив би.

2,1 Слово, що було від Господа до Ісаї сина Амоса про Юдею і про Єрусалим. 2 Бо в останніх днях явною буде господня гора і божий дім на вершку гір і підніметься понад горби. І придуть до нього всі народи, 3 і придуть численні народи і скажуть: Ходіть підемо до господньої гори і до дому Бога Якова, і Він сповістить нам свою дорогу, і підемо по ній. Бо з Сіону вийде закон і господне слово з Єрусалиму. 4 І Він судить між народами і оскаржить численний нарід, і розібють їхні мечі на плуги і їхні списи на серпи, і більше не візьме нарід проти народу меч, і більше не навчатися воювати. 5 І тепер, доме Якова, ходіть, підемо в господнім світлі. 6 Бо Він вивів свій нарід дім Ізраїля, бо їхня країна наповнилася як на початку чаклунством як та (країна) чужинців, і в них народилися численні чужі діти. 7 Бо їхня країна наповнилася сріблом і золотом, і не було числа їхнім скарбам. І земля наповнилася кіньми, і не було числа їхнім колісницям. 8 І земля наповнилася гидотами діл їхніх рук, і вони поклонилися тим, яких зробили їхні пальці. 9 І схилилася людина, і впокорений був чоловік, і не відпушу їм. 10 І тепер ввійдіть в каміння і сховайтеся в землю від лиця господнього страху і від слави його сили, коли Він встане, щоб побити землю. 11 Бо господні очі високі, а чоловік покірний. І принижена буде висота людей, і сам Господь вивищиться в тому дні. 12 Бо день Господа Саваота на всякому зарозумілому і гордому і на всякому високому і тому, що виноситься, і вони будуть впокорені, 13 і над усяким високими деревом Ливану і тим, що виносяться, і над всяким деревом з жолудями Васану, 14 і над усякою горою і над усяким високим горбом, 15 і над усяким високим стовпом і над усяким високим муром, 16 і над усяким, що пливе по морі, і над усяким гарним видом кораблів. 17 І всяка людина буде впокорена, і впаде висота людини, і сам Господь піднесеться в тому дні. 18 І сховають все зроблене руками, 19 вносячи до печер і до камінних щілин і до ям землі від лиця господнього страху і від слави його сили, коли Він встане, щоб побити землю. 20 Того дня людина викине свої сріблі і золоті гидоти, які зробила, щоб поклонитися, марнотам і кажанам, 21 щоб увійти до щілин твердого каменя і до розколин в камінні від лиця господнього страху і від слави його страху, коли Він встане, щоб побити землю.

3,1 А ось Володар Господь Саваот забере з Юдеї і з Єрусалиму сильного і сильну, силу хліба і силу води, 2 великана і сильного і людину військову і суддю і пророка і чародія і старця 3 і чотового і подивугідного радника і мудрого будівничого і розумного слухача. 4 І наставлю їм молодих володарями, і кепкуни володітимуть ними. 5 І впаде нарід, людина до людини і людина до свого ближнього. Дитина образиться на старця, безчесний на шляхетного. 6 Бо людина схопить свого брата чи кривого свого батька, кажучи: Маєш одіж, стань нашим володарем, і наша їжа хай буде від тебе. 7 І він відповівши в тому дні скаже: Не буду твоїм володарем. Бо немає в моєму домі хліба, ані одежі. Не буду володарем цього народу. 8 Бо Єрусалим опущений і Юдея впала, і їхні язики з беззаконням, вони непослушні Господеві. Тому тепер впокорена їхня слава, 9 і встав перед ними встид їхнього лица. А вони сповістили їхній гріх як содомляни і зробили явним. Горе їхній душі, томущо врадили погану раду проти себе самих, 10 сказавши: Зв'яжемо праведного, бо він нам не вигідний. Томуто їстимуть плоди своїх діл. 11 Горе беззаконному. Зло притрапиться йому за ділами його рук. 12 Народе мій, ваші наставники обдирають

вас, і визискувачі вами володіють. Народі мій, ті, що блаженними вас називають, зводять вас і ставлять перешкоди стежкам ваших ніг. 13 Але тепер Господь приготується до суду і поставити на суд свій нарід. 14 Він - Господь прийде на суд з старшими народу і з його володарями. А ви навіщо запалили мій виноградник і у ваших домах грабунок з бідного? 15 Чому ви обидите мій нарід і засоромлюєте лице бідних? 16 Так говорить Господь: Томущо дочки Сіону піднялися вгору і пішли з високою шиєю і мруганням очей і розпустою ніг, одночасно тягнувши одіж і одночасно танцюючи ногами, 17 і Бог упокорить дочок володарів Сіону, і Господь відкриє їхній вигляд 18 і в тому дні Господь відніме славу їхньої одежі і їхні прикраси і плетінки і шати і прикраси на шию 19 і намисто і прикрасу їхнього лица 20 і одіж краси слави і прикраси і намисто і запинки і намисто на праву руку і перстені і кульчики 21 і одіж з багряним обшиттям і півбагряну 22 і накидки хатні і прозорі Лаконійські 23 і багряні і сині і кармазинові і виссон, наткані з золотом і синім полотном і легку одіж, що спливає відлі. 24 І замість приємного запаху буде бруд, і замість пояса підпережиться шнурком і замість золотої прикраси на голову матимеш лисину задля твоїх діл, і замість півбагряної одежі зодягнешся мішком. 25 І твій найкращий син, якого ти полюбив, впаде від меча, і ваші сильні упадуть від меча 26 і будуть упокорені. І оплакуватимуть склади вашої прикраси, і ти останешся самотною і до землі будеш пририта.

4,1 І візьметься сім жінок за одного чоловіка, що кажуть: Їстимемо наш хліб і зодягнемось в нашу одіж, лише хай твоє ім'я назветься на нас, відними нашу зневагу. 2 А того дня Бог засіє в раді зі славою на землі, щоб підняти і прославити те, що осталося з Ізраїля, 3 і буде, що те, що осталося в Сіоні, і те, що осталося в Єрусалимі, святими назвуться, всі записані на життя в Єрусалимі. 4 Бо Господь обмиє нечистоту синів і дочок Сіона і очистить кров з посеред них в душі суду і душі спеки. 5 І Він прийде, і станеться, що все місце гори Сіону, і все, що довкруги нього, отинить хмара в день, і наче диму і горючого світла огня вночі. Всякою славою отиниться. 6 І буде на тінь від спеки і на покриття і на сховок від тяжкої (негоди) і дощу.

5,1 Заспіваю ж улюбленому пісню улюбленого про мій виноградник. В улюбленого був виноградник на горі в родючому місці, 2 і я поклав огорожу довкруги і укріпив і насадив добірний виноградник і збудував башту посеред нього і викопав в ньому точило. І я очікував, що видасть виноград, а він видав тернину. 3 І тепер, людино Юди, і ви, що живете в Єрусалимі, судіть між мною і між моїм виноградником. 4 Що ще зроблю для мого виноградника? І що я для нього не зробив? Томущо я чекав, що він видасть виноград, а він видав терня. 5 А тепер сповіщу вам, що зроблю з моїм виноградником. Заберу його огорожу і він буде на розграблення, і знищу його стіну і буде на потоптання, 6 і оставлю мій виноградник і не обрізуватиметься, ані не копатиметься, і піде на нього тернина, як на землю. І Я заповім хмарам, щоб не посилали на нього дощ. 7 Бо дім Ізраїля виноградник Господа Саваота, і людина Юди новопосаджений улюбленець. Я чекав щоб він чинив суд а він зробив беззаконня, і не (зробив) справедливості, але крик. 8 Горе вам, що додасте хати до хати і наближаєте поле до поля, щоб щось в ближнього забрати. Чи ви одні поселилися на землі? 9 Бо це почулося в ухах Господа Саваота. Бо якщо будуть численні доми, великі і гарні (доми) стануть пустою, і не буде тих, що живуть. 10 Бо де працює десять пар волів, (земля) виростить одну посудину, і

хто сіє шість мірок збере три мірки. 11 Горе вам, що встаєте вранці і вганяєте за п'яним напитком, ви, що очікуєте вечора. Бо вино їх спалить. 12 Бо вони п'ють вино з гусями і псалтирем і тимпанами і сопілками, а не бачать господні діла і не пізнають діла його рук. 13 Отже мій нарід став полоненим, томущо вони не знали Господа, і було велике число мертвих через голод і спрагу води. 14 І ад розширив свою душу і відкрив свої уста, щоб не перестати, і зійдуть славні і великі і багаті і вбивці. 15 І людина буде впокорена, і чоловік буде без пошани, і високі очі будуть упокорені. 16 І підніметься вгору Господь Саваот на суді, і святий Бог прославиться в праведності. 17 І розграблені пастимуться як бики, і спустошене забраних їстимуть вівці. 18 Горе вам, що тягнете до себе гріхи наче довгим шнуром і беззаконня наче ярмо ременем теляти, 19 що говорите: Хай швидко наблизиться те, що зробить, щоб ми побачили, і щоб прийшла рада святого Ізраїля, щоб ми взнали. 20 Горе вам, що говорите, що погане добре, і що добре погане, що кладете темряву за світло і світло за темряву, що кладете гірке за солодке і солодке за гірке. 21 Горе вам, що розумні у собі самих і знатоки перед самими собою. 22 Горе вашим сильним, які п'ють вино і могутним, які розводите сильний напиток, 23 що оправдуєте безбожного задля хабарів і відбираєте праведне в праведного. 24 Через це так як горить тростина під полум'ям огня і буде спалена полум'ям, що наступає, їхній корінь буде як пил, і їхній цвіт підніметься як порошок. Бо вони не забажали закону Господа Саваота, але прогнівили слово святого Ізраїля. 25 І розгнівався Господь Саваот гнівом над своїм народом, і наклав на них свою руку і побив їх, і розлютився на гори, і їхні трупи стали мов гній посеред дороги. В усіх цих не відвернувся гнів, але рука ще висока. 26 Отже, Він підніме знак в далеких народах і зрушить їх з кінців землі, і ось скоро легко приходять. 27 Не голодуватимуть, ані не трудитимуться, ані не задрімають, ані не заснуть, ані не розв'яжуть свої пояси від їхніх бедер, ані не порвуться ремінці їхньої обуви. 28 Їхні стріли ostrі і їхні луки натягнені, копита їхніх коней вважатимуться за тверде каміння, колеса їхніх колісниць наче буря. 29 Вони ревуть мов леви і стали як малий лев. І візьме і закричить як звір і викине, і не буде того, що визволяє, 30 і зареве через них в тому дні мов голосом моря, що бушує. І поглянуть на землю, і ось тяжка темрява в їхньому клопоті.

6,1 І сталося в році, в якому помер цар Озія, я побачив Господа, що сидів на високому і піднесеному престолі і дім повний його слави. 2 І серафими стояли довкруг нього, шість крил в одного і шість крил в другого, і двома покривали лице і двома покривали ноги і двома літали. 3 І вони кричали один до одного і казали: Святий, святий, святий Господь Саваот, вся земля повна твоєї слави. 4 І одвірки піднялися від голосу, яким вони закричали, і дім наповнився диму. 5 І сказав я: О, я нещасний, бо я вколений, бо будучи людиною і маючи нечисті губи я живу посеред народу, що має нечисті губи, і я моїми очима побачив Господа Саваота царя. 6 І послано до мене одного з серафимів, і він в руці мав угля, яке взяв кліщами з жертівника, 7 і доторкнувся до моїх уст і сказав: Ось це доторкнулося до твоїх губ і відніме твої беззаконня і очистить твої гріхи. 8 І я почув голос Господа, що говорив: Кого пішло, і хто піде до цього народу? І я сказав: Ось я. Пішли мене. 9 І Він сказав: Піди і скажи цьому народові: Слухом почуєте і не зрозумієте, і дивлячись бачитимете і не побачите. 10 Бо затовстіло серце цього народу, і своїми ухами тяжко чують і прижмурили свої очі, щоб часом не побачили очима і не

почули ухами і не зрозуміли серцем і не повернулися і я їх не оздоровив. 11 І я сказав: Аж доки, Господи? І Він сказав: Аж доки не будуть спустошені міста, щоб не були заселені, і доми, щоб не було людей, і земля останеться опущеною. 12 І після цього Бог віддалить людей, і ті, що осталися на землі, розмножаться. 13 І ще є на ній десятина, і знову буде для розграблення як теревинт і як жолудь коли відпаде від своєї оболонки.

7,1 І сталося в днях Ахаза, сина Йоатама, сина Озія, царя Юди прийшов Раассон цар Арама і Факей, син Ромелія царя Ізраїля, проти Єрусалиму, щоб воювати проти нього і не змогли його обложити. 2 І сповіщено в домі Давида кажучи: Змовився Арам з Ефраїмом. І жахнулася його душа і душа його народу, так наче коли в лісі дерево захитане вітром. 3 І Господь сказав до Ісаї: Вийди на зустріч Ахазові ти і той, що остався, Ясуб твій син до купелі горішньої дороги при полі тих, що білять полотно, 4 і скажеш йому: Бережися, щоб мовчати, і не бійся, ані хай не заслабне твоя душа від цих двох спалених дерев, що куряться. Бо коли буде гнів моєї люті, знову оздоровлю. 5 І син Арама і син Ромелія, томущо врадили погану раду відносно тебе, кажучи: 6 Підемо до Юдеї і поговоривши з ними повернемо їх до нас і поставимо над нею царем сина Тавейла, 7 так говорить Господь Саваот: Не встоїться ця рада, ані не буде. 8 Але голова Арама Дамаск, і ще шістдесят п'ять літ і не стане царства Ефраїма в народі, 9 і голова Ефраїма Самарія, і голова Самарії син Ромелія. І якщо не повірите, то й не зрозумієте. 10 І Господь додав говорити до Ахаза, кажучи: 11 Попроси собі знак в твого Господа Бога в глибину чи в висоту. 12 І Ахаз сказав: Я не попрошу, ані не спокушу Господа. 13 І він сказав: Послухайте ж, доме Давида: Чи малим є вам змагатися з людьми? І як змагатиметеся з Господом? 14 Через це Господь Сам дасть вам знак. Ось дівчина матиме в лоні і породить сина, і назвеш його імя Еммануїл. 15 Він їстиме масло і мід раніше ніж пізнає чи зволити погане, (чи) вибрати добре. 16 Тому то раніше ніж дитина пізнає добро чи зло, відкине зло, щоб вибрати добро, і покинутою буде земля, за яку ти боїшся через лице двох царів. 17 Але Бог наведе на тебе і на твій нарід і на дім твого батька дні, які ніколи не прийшли від того дня, коли Ефраїм забрав від Юди царя Ассирійців. 18 І буде в тому дні, що за мухами зашипить Господь, який володіє частями єгипетської ріки, і за бджолою, яка є в країні ассирійців, 19 і підуть всі і спочинуть в щілинах країни і в камінних дірах і в печерах і в усякій розколині і в усякому дереві. 20 В тому дні Господь оголить великою і опянілою бритвою, яка є на другому боці ріки, царя Ассирійців, зніме голову і волосся ніг і бороду. 21 І буде в тому дні, що людина вигодує ялівку з биків і дві вівці, 22 і буде від множества давання всякий хто остався на землі їстиме молоко, масло і мед. 23 І буде в тому дні, що всяке місце, де лиш буде тисяча виноградників по тисяча сиклів, будуть на порох і для тернини. 24 Ввійдуть туди зі стрілами і луком, бо порохом і тернями буде вся земля. 25 І всяка гора, що ореться, буде зорана, і туди не піде страх. Бо буде від пороху і тернини для випасання овець і для топтання вола.

8,1 І сказав до мене Господь: Візьми собі нову велику книгу і напиши на ній людською ручкою: Швидко зробити грабунок здобичі. Бо настає. 2 І свідками мені зроби вірних людей, Урію і Захарію сина Варахія. 3 І я приступив до пророчиці, і вона зачала в лоні і породила сина. І Господь мені сказав: Назви його імя: Швидко ограби, швидко захопи. 4 Томущо скорше ніж дитина впізнає як назвати батька чи

матір, візьме силу Дамаску і добич Самарії перед царем Ассирійців. 5 І Господь додав мені ще говорити: 6 Томущо цей нарід не забажав води Сілоаму, що приходить тихо, але бажає мати Раасона і сина Ромелія царем над вами, 7 через це ось наводить Господь на вас воду сильної і великої ріки, царя Ассирійців і його славу, і піде на всяку вашу долину і перейде по всякім вашим мурі 8 і забере з Юдеї людину, яка зможе підняти голову, чи спроможна щось довершити, і його табір буде наче такий, щоб заповнити широту твоєї країни. З нами Бог. 9 Знайте народи і підкоряйтеся, почуйте аж до кінців землі, сильні підкоряйтеся. Бо якщо знову станете сильними, знову будете підкорені. 10 І Господь розкине ту раду, яку владите, і слово, яке лиш скажете, не останеться в вас, бо з нами Господь Бог. 11 Так говорить Господь: Сильною рукою не слухаються ходити дорогою цього народу, кажучи: 12 Щоб часом ви не сказали тверде. Бо все, що скаже цей нарід, є твердим. А його страху не злякаєтеся, ані не стривожитесь. 13 Господа - Його освятить, і Він буде для тебе страхом. 14 І якщо будеш надіятися на Нього буде тобі на освячення, і не зустрінетеся з Ним як об камінь спотикання, ані не як об камінь падіння. А дім Якова в пастці, і в ямі ті, що сидять в Єрусалимі. 15 Через це в них численні будуть знеможені і впадуть і будуть знищені, і зближаться і схоплені будуть люди, що є в певності. 16 Тоді явними будуть ті, що запечатують закон, щоб не навчитися. 17 І скаже: Почекаю Бога, що відвертає своє лице від дому Якова і буду надіятися на Нього. 18 Ось я і діти, які мені дав Бог, і буде на знаки і чуда в Ізраїлі від Господа Саваота, Який живе в горі Сіон. 19 І якщо до нас скажуть: Шукайте тих, що голосять з землі, і ворожбитів, тих, що марноти говорять, які говорять з живота, чи не нарід до свого Бога? Що допитують мертвих про живих? 20 Бо Він дав закон на поміч, щоб не сказали подібного слова до цього, відносно якого немає дару, щоб дати за нього. 21 І на вас прийде тяжкий голод, і буде, що як лише зголоднієте, засмутитесь і погано заговорите до володаря і родів, і поглянуть на небо вгору 22 і поглянуть на землю вділ, і ось пригноблення, і притиск, і темрява, труднощі, стогін і темрява, щоб не бачити, 23 і не буде в потребі хто є в тісноті до часу. 23 Це роби перше, роби швидко, країно Завулону, земле Нефталіма, дорога моря і осталі, що живете на узбережжі і на другій стороні Йордану, Галилея народів, часть Юдеї.

9,1 Нарід, що ходить в темряві, погляньте на велике світло. Ви, що живете в країні і тіні смерті, на вас світло засіяє. 2 Множество народу, який ти вивів у твоїй радості, і розвеселиться перед Тобою як ті, що радіють в жнива, і так як ті, що ділять здобич. 3 Томущо буде забране ярмо, що лежить на них, і палиця, що на їхній шиї. Бо Господь розбив палицю тих, що вимагають, як у дні, що за мадіяма. 4 Бо заплатять за всяку одіж зібрану обманою і одіж зі зміною, і вимагатимуть, якщо були спалені. 5 Бо дитина нам народилася, і нам даний був син, якого влада була на його раменах, і його імя назветься: Ангел великої поради. Бо Я наведу мир на володарів, мир і здоровя для нього. 6 Його влада велика, і його миру немає границі на престолі Давида і його царству, щоб випрямити його і підняти його в праведності і в суді від тепер і до віку часу. Ревність Господа Саваота це зробить. 7 Господь післав смерть на Якова, і вона прийшла на Ізраїль, 8 і пізнає весь нарід Ефраїма і ті, що сидять в Самарії з гордістю і високим серцем, ті, що кажуть: 9 Цегли впали, але ходіть врубаємо каміння і зріжемо сикомори і кедри і збудуємо собі башту. 10 І Бог розібе тих, що повстають проти гори Сіону, і розібе ворогів, 11

Сирію зі сходу сонця і греків зі заходу сонця, що пожирають Ізраїль всіма устами. Над всіма цими не відвернувся гнів, але рука ще висока. 12 І нарід не відвернувся, аж доки не був зраний, і не шукали Господа. 13 І Господь забрав в Ізраїля голову і хвіст, великого і малого в одному дні, 14 старця і тих, що дивуються обличчями, це голова, і пророка, що навчає беззаконня, це хвіст. 15 І буде, що ті, що зводячи називають цей нарід блаженим, і зведуть, щоб їх пожерти. 16 Через це над їхніми молодими Бог не зрадіє і їхніх сиріт і їхніх вдів не помилує, бо всі беззаконні і погані, і всякі уста говорять неправедне. Над всім цим не відвернувся гнів, але рука ще висока. 17 І беззаконня розгоряться як огонь і як суха трава буде пожерта огнем. І загоряться в хащах лісу, і пожере все те, що довкруги горбів. 18 Через гнів господньої люті згоріла вся земля і буде нарід як спалений огнем. Людина не помилує свого брата 19 але зверне на право, бо голодуватиме, і їстиме з ліва, і людина не насититься їдючи тіло свого рамена. 20 Бо Манассія їстиме Ефраїма і Ефраїм Манассію, бо разом воюватимуть проти Юди. На цих всіх не повернувся гнів, але рука ще висока.

10,1 Горе тим, що пишуть зло. Бо пишучи труд пишуть, 2 що відхиляють суд бідних, що хапають суд бідних мого народу, щоб вдова була їм на розкрадення і сирота на розграблення. 3 І що зроблять в дні відвідин? Бо скорбота вам прийде здалека. І до кого втечете, щоб вам помогли? І де оставите вашу славу, 4 щоб не впасти в полон? Над всім цим не відвернувся гнів, але рука ще висока. 5 Горе Ассирійцям. Палиця мого гніву і люті є в їхніх руках. 6 Я пішлю мій гнів на беззаконний нарід і моему народові заповім зробити добич і розграблення і побити міста і покласти їх в порох. 7 Він же не так розлютився і душею не так задумав, але, щоб змінити його ум, і щоб вигубити не малий нарід. 8 І якщо йому скажуть: Ти одинокий володар, 9 і скаже: Чи не взяв я країну, що над Вавилоном і Халанном, де збудовано стовп? І я взяв Аравію і Дамаск і Самарію. 10 Так як я взяв цих заберу і всі країни. Закричіть, боввани в Єрусалимі і в Самарії. 11 Бо так як я зробив Самарії і її бовванам, так зроблю і Єрусалимові і його божищам. 12 І буде, що коли Господь закінчить все чинити в горі Сіон і в Єрусалимі, наведе на великий розум, володаря Ассирійців, і на висоту слави їхніх очей. 13 Бо Він сказав: Зроблю силою і мудрістю розуму, відніму околиці народів і розграблю їхню силу і затрясу заселені міста 14 і охоплю рукою всесвіт весь як гніздо і заберу яйця як оставлені, і немає нікого хто втече від Мене, чи Мені спротивиться. 15 Чи сокира прославиться без того, що нею рубає? Чи підніметься пила без того, що нею володіє? Так само, якщо хтось візьме палицю, чи дерево. 16 І не так, але Господь Саваот пішле безчестя на твою честь, і в твоїй славі загориться палаючий огонь. 17 І світло Ізраїля буде на огонь і освятить його в огні, що горить, і пожирає дерево як траву. 18 Того дня знищені будуть гори і горби і ліси, і пожере від душі аж до тіла. І буде той, хто втікає, як той, хто втікає від горючого полум'я. 19 І ті, що з них осталися, будуть (мале) число, і дитина їх запише. 20 І буде в тому дні, що більше останок Ізраїля не пристане, і ті, що спаслися з Якова більше не будуть надіятися на тих, що їх обидять, але правдою будуть надіятися на святого Бога Ізраїля, 21 і буде останок Якова сильний в Бозі. 22 І якщо нарід Ізраїля буде як пісок моря, останок спасеться. Бо довершить і скоротить слово в праведності, 23 бо Бог зробить скорочене слово в цілій вселенній. 24 Через це так говорить Господь Саваот: Не бійся, мій народе, Ассирійців, ви, що живете в Сіоні, бо він палицею

тебе побє. Бо Я наводжу на тебе рану, щоб бачити дорогу Єгипту. 25 Бо ще трохи і спинеться гнів, а мій гнів в їхній раді. 26 І Бог підніме на них за карою мадіяма в місці скорботи, і його гнів дорогою, що при морі, на дорогу, що до Єгипту. 27 І буде в тім дні відбереться його гнів від тебе і його ярмо з твого рамена, і ярмо зтіліє з ваших рамен. 28 Бо прийде до міста Анге і перейде до Магедо і поставить свій посуд в Махмасі. 29 І перейде долину і прийде до Анге, страх охопить Раму місто Саула. 30 Втече дочка Галліма, послухається Лаїса, послухається Анатот. 31 Жажнулася Мадевина і ті, що живуть в Гіввірі. 32 Заохотіть сьогодні остатися в дорозі, потіште рукою гору, дочку Сіона, і ті горби, що в Єрусалимі. 33 Бо ось Володар Господь Саваот силою тривожить славних, і гордістю високі будуть знищені, і високі будуть впокорені, 34 і високі впадуть від меча, а Ливан впаде з високими.

11,1 І вийде палиця з кореня Єссея, і цвіт вийде з кореня. 2 І на ньому спочине божий дух, дух мудрости і розуміння, дух ради і сили, дух знання і побожності. 3 Дух наповнить його божим страхом. Не судитиме за славою, ані не оскаржить за мовою, 4 але судитиме суд впокореному і оскаржить впокорених землі. І побє землю словом його уст і духом, губами знищить безбожного. 5 І буде підперезаний по бедрах праведністю і стягнений по ребрах правдою. 6 І пастиметься вовк з ягням, і леопард спочине з козлом, і теля і бик і лев разом пастимуться, і мала дитина їх поведе. 7 І бик і медвідь разом пастимуться, і разом будуть їхні діти, і віл і лев разом їстимуть солому. 8 І дитина немовля покладе руку на нору зміїв і на ложе покоління зміїв. 9 І не вчинять зла, ані не можуть нікого знищити на моїй святій горі, бо все наповнилося, щоб знати Господа, як велика вода, щоб покрити моря. 10 І в тому дні буде корінь Єссея і той, хто стоїть впереді, щоб володіти народами, на нього надіятимуться народи, і його спочинок буде шана. 11 І буде в тому дні, що додасть Господь, щоб показати свою руку, щоб ревнувати за останок, що остався з народу, хто лиш останеться з ассирійців і з Єгипту і Вавилону і Етіопії і з еламітів і від сходу сонця і з Аравії. 12 І підніме знак над народами і збере тих, що гинуть з Ізраїля, і розсіяних Юди збере з чотирьох кутів землі. 13 І забереться ревність Ефраїма, і вороги Юди будуть знищені. Ефраїм не ревнуватиме на Юду, і Юда не засмутить Ефраїма. 14 І полетять в кораблях чужинців. Разом розграблять море і тих, що на сході сонця й Ідумею. І перше накинуть руки на Моав, а сини аммона перші підкоряться. 15 І Господь спустошить море Єгипту і накинє свою руку на ріку сильним духом і побє сім долин так, щоб йому ходити в обуві. 16 І буде перехід для мого народу, що остався в Єгипті, і буде для Ізраїля як в день, коли він вийшов з єгипетської землі.

12,1 І в тому дні скажеш: Господи, поблагословлю Тебе, томущо Ти розгнівався на мене і відвернув твій гнів і мене помилував. 2 Ось Бог, мій спаситель, мій Господь, буду надіятися на Нього і не боятимуся, томущо моя слава і моя хвала Господь і Він став мені спасінням. 3 І з веселістю зачерпнете воду з джерел спасіння. 4 І скажеш в тому дні: Оспівуйте Господа, викрикуйте його імя, звістять в народах його славні (діла), згадайте, що його імя високе. 5 Оспівуйте імя Господа, бо Він вчинив велике. Сповідайте це в усій землі. 6 Звеселіться і зрадійте ви, що живете в Сіоні, бо святий Ізраїля піднісся вгору посеред тебе.

13,1 Видіння проти Вавилону, яке побачив Ісая син Амоса. 2 На горі рівнини підніміть знак, підніміть їм вгору голос, не бійтеся, потішайте рукою. Відкрийте

володарі. 3 Я приказую, і їх освячую. Вони освячені і Я їх кличу. Велетні приходять, щоб наповнити мій гнів разом радіючи і гордячись. 4 Голос численних народів на горах наче численних народів, голос царів і зібраних народів. Господь Саваот заповів народові, що озброєний до бою, 5 щоб прийти з землі здалека від кінця основи неба, Господь й озброєні до його бою, щоб знищити вселенну. 6 Закричіть, бо близько господний день, і знищення прийде від Бога. 7 Через це всяка рука послабла, і жахнеться всяка душа людини. 8 І жахнуться старці, і надійдуть на них болі як жінки, що родить. І заплачуть один до одного і жахнуться і перемінять своє лице як полумінь. 9 Ось бо приходить невилічимий господний день гніву і люті, щоб покласти цілу вселенну пустинею і знищити з неї грішних. 10 Бо небесні звізди й Оріон і вся прикраса неба не дадуть світла, і сонце потемніє коли сходить, і місяць не дасть свого світла. 11 І заповім цілій вселенній зло і безбожним (пригадаю) їхні гріхи. І знищу гордість беззаконних і впокою гордість надмених. 12 І ті, що осталися, будуть шляхотнішими від золота не знищеного огнем, і людина буде шляхотнішою від каменя, що з Суфіра. 13 Бо небо розгнівається і земля затрясється від своїх основ через гнів люті Господа Саваота в день, в якому прийде його гнів. 14 І ті, що осталися, будуть як серна, що втікає, і як заблукана вівця, і не буде нікого, хто збирає, щоб людину повернути до свого народу і людину нагнати до своєї країни. 15 Бо хто лиш буде схоплений, стане підданим, і ті, що зібрані, впадуть від меча. 16 І перед ними розібють їхніх дітей і розграбують їхні доми і заберуть їхніх жінок. 17 Ось піднімаю на вас мидів, які не зважають на срібло, ані не мають потребу золота. 18 Поломлять луки молодих і не помилують ваших дітей, ані їхні очі не пощадять дітей. 19 І Вавилон, який називають славним царі халдеїв, буде таким, як Бог розбив Содому і Гоморру. 20 Не буде замешканим до вічного часу, ані не ввійдуть до нього через численні покоління, ані крізь нього не пройдуть арави, ані пастухи не спочинуть в ньому. 21 І там спочинуть звірі, і доми наповняться звуком, і спочинуть там серини, і демони там затанцюють, 22 і онокентаври там замешкають і загіздіяться їжаки в їхніх домах. Скоро приходить і не бариться.

14,1 І Господь помилує Якова і ще вибере Ізраїля, і вони спочинуть на їхній землі, і до них пристане прихосько і пристане до дому Якова, 2 і візьмуть їх народи і введуть до їхнього місця, і вони унаслідять і розмножаться на землі Бога в рабів і рабинь. І будуть полоненими ті, що їх полонили, і підвладними будуть ті, що панували над ними. 3 І буде в тому дні, що Бог дасть тобі спочинок від болів і твого гніву і твого тяжкого рабства, яким ти їм послужив. 4 І піднімеш це ридання над царем Вавилону і скажеш в тому дні: Як спинився вимагач і спинився той, що наганяв? 5 Бог знищив ярмо грішних, ярмо володарів. 6 Побивши нарід гнівом, невилічимою раною, Він, що побиває раною гніву нарід, якого не пощадив, 7 спочив впевнено. Вся земля кричить з веселістю, 8 і дерева Ливану зраділи тобою і кедр Ливану: Відколи ти заснув, не вийшов той, хто нас зрізує. 9 Ад вдолі огірчився зустрівши тебе, встали проти тебе всі велетні, володарі землі, вони підняли з своїх престолів всіх царів народів. 10 Всі відповідять і скажуть тобі: І ти полонений, так як і ми, ти ж до нас причислений. 11 А твоя слава зійшла до аду, твоя велика веселість. Під тобою розсиплять гній, і твоє покриття черв'як. 12 Як він випав з неба, рання зоря, що сходить вранці? Розбитий до землі той, що посилає до всіх народів. 13 Ти ж сказав у твоїм розумі: Піднімуся до неба, вище від божих

зірок поставлю мій престіл, сяду на високій горі, на високих горах, що на півночі, 14 піднімуся понад хмари, буду такий як Всевишній. 15 А тепер зійдеш до аду і до основ землі. 16 Ті, що тебе побачать будуть тобою здивовані і скажуть: Це чоловік, що розгнівав землю, що сколихнув царів? 17 Що поклав всю вселенну пустинею і вигубив міста, що не освободив тих, що в полоні. 18 Всі царі народів заснули в пошані, людина в своїм домі. 19 А ти будеш вкинений в горах як зогиджений мертвий з багатьма мертвими вигубленими мечами, що сходять до аду. Так як одіж замішана в крові не буде чистою, 20 так ані ти не будеш чистий, тому що ти знищив мою землю і ти забив мій нарід. Не останешся на віки часу, погане насіння. 21 Приготови твоїх дітей на вигублення за гріхи твого батька, щоб не встали і не наслідили землю і не заповнили землю війнами. 22 І повстану на них, говорить Господь Саваот, і знищу їхнє ім'я і останок і насіння, так говорить Господь. 23 І поставлю Вавилон пустинею, щоб поселилися гадини, і буде на ніщо. І поставлю його як яму глини на знищення. 24 Так говорить Господь Саваот. Так як я сказав, так буде, і так як я врадив, так останеться, 25 щоб вигубити Ассирійців з моєї землі і з моїх гір, і будуть на потоптання, і забереться з них їхнє ярмо, і їхня слава буде забрана з рамен. 26 Це рада, яку врадив Господь на всю вселенну, і це висока рука над усіма народами вселенної. 27 Бо хто рознесе те, що врадив Бог Саваот? І хто відверне високу руку? 28 В році, в якому помер цар Ахаз, було це слово. 29 Не радійте, всі чужинці, бо знищено ярмо того, що вас бє. Бо з насіння зміїв вийде покоління аспідів, і їхні покоління вийдуть зміями, що літають. 30 І він пастиме бідних, а бідні мужі спочинуть в мирі. Він голодом знищить твоє насіння і вигубить твій останок. 31 Кричіть, брами міст, хай закличать міста в замішанні, всі чужинці, бо з півночі приходить дим, і не буде існування. 32 І що відповідать царі народів? Бо Господь заснував Сіон, і через Нього спасуться впокорені народу.

15,1 Слово проти моавітської землі. Вночі згине моавітська земля, бо вночі буде знищений мур моавітської землі. 2 Сумуйте над самими собою, бо і Левидон згине. Там де ваш жертівник, туди підете плакати, до Навава моавітського. Кричіть: На всякій голові лисина, всі рамена відрубані. 3 На її вулицях підпережіться мішками і плачте, на її покрівлях і на її улицях всі кричіть з плачем. 4 Бо закличав Есевон і Елеала, аж до Ясси чути її голос. Через це бедра моавітської землі кричать, душа її пізнає. 5 Серце моавітської землі кричить в собі аж до Сигора, бо є трилітною теличкою. А на підйомі Луїта піднімуться до тебе плачучи, кричить дорогою Аронієм знищення і трясіння. 6 Вода Немріма буде пустинею, і її трава пропаде. Не буде трави і зелені. 7 Чи і так має спастися? Бо наведу на долину Аравів, і візьму її. 8 Бо доторкнувся крик гори моавської до землі Агаллім, і її крик аж до джерела Елім. 9 А вода Реммона наповниться кровю. Бо наведу на Реммон Аравів і заберу насіння моава і Аріїла і те, що осталося з Адами.

16,1 Пішлю як гадини по землі. Чи не пустим каменем є гора Сіон? 2 Бо дочка Моав буде як пташеня забране в птаха, що відлетів. До того ж, Арноне, 3 більше радься, роби собі постіно покриття плачу. В полудневу темряву втікають, жахаються, не будь відведений. 4 В тобі замешкають втікачі моава, будуть вам покриттям від лиця переслідувача, бо забрано твого союзника, і згинув володар, що топтав по землі. 5 І з милосердям випрямиться престіл, і на ньому сяде з правдою в шатрі Давида, судячи і шукаючи суду і прискіплюючи справедливість. 6 Ми почули про гордість моава, гордість дуже велика, ти відкинув зарозумілість. Не таке твоє

чаклунство, 7 не таке. Моав закричить, бо в моавітській землі всі закричать. Ти подбаєш за тих, що живуть в Адесеті і не засоромишся. 8 Рівнини Есевона заплачуть, виноградник Севами. Ви, що пожираєте народи, потоптайте її виноградники аж до Язира. Не зійдетеся, блукайте пустинею. Післані були оставлені, бо перейшли пустиню. 9 Через це оплакаю виноградник Севами як риданням Язира. Він зрубав дерева твої, Есевон і Елеала, як у жнива і в збирання твого винограду потоптаю, і все впаде. 10 І підніметься радість і веселість з твоїх виноградників, і не радітимуть твоїми виноградниками і не витискатимуть вино в винотоках, бо припинено. 11 Через це моє лоно проти моава видасть звук як гуслі, і мої внутреності як мур, який ти відновив. 12 І буде тобі на сором, бо моав струдився на горбах і ввійде до своїх божків, щоб помолитися, і не можуть його визволити. 13 Це слово, яке сказав Господь на моава, коли промовив. 14 І тепер говорю: В трьох роках за роками наємника обезчеститься слава моава в усьому великому багатстві, і він останеться малий числом і не шляхетним.

17,1 Слово, що проти Дамаску. Ось Дамаск буде забраний з поміж міст і буде на падіння, 2 оставлений на віки, на ложе стад і спочинок, і не буде переслідувача. 3 І більше не буде твердинею, щоб туди втік Ефраїм, і більше не буде царства в Дамаску, і ті, що осталися з сирійців, згинуть. Бо ти не краший від синів Ізраїля і їхньої слави. Так говорить Господь Саваот: 4 Буде в тому дні зникнення слави Якова, і велич його слави захитається. 5 І буде так нече б хтось зібрав жнива, що стоять, і пожав насіння колосся, і буде так наче б хтось зібрав колосся в плідній долині 6 і осталася в ній стерня, чи наче плоди оливкового дерева два або три на вершку висоти, або чотири, чи п'ять оставлені на його галузках. Так говорить Господь Бог Ізраїля. 7 В той день людина надіятиметься на Того, Хто її створив, а її очі поглянуть на святого Ізраїля, 8 і не будуть надіятися на жертівники, ані на діла їхніх рук, які зробили їхні пальці, і не дивитимуться на їхні дерева, ані на їхні гидоти. 9 В тому дні твої міста будуть покинуті, так як покинули аморреї і евеї від лица синів Ізраїля, і будуть спустошені, 10 томущо ти оставив Бога твого спасителя і не згадав за Господа твого помічника. Через це насадиш невірною садженця і невірне насіння. 11 А в дні, в якому насадиш, заблудиш. А що вранці посієш, зацвите на жнива в день коли унаслідиш, і так як батько людини, даси насліддя своїм синам. 12 Горе множеству численних народів. Як море, що хвилюється, так будете стривожені, і плечі численних народів зашумлять як вода. 13 Численні народи наче багато води, наче багато води, що несеться силою. І проклинає його і далеко його прожене як порох полови, тих, що віють проти вітру, і як порох коліс несений бурею. 14 На вечір буде плач, раннім ранком і не буде. Це часть тих, що вас полонили, і насліддя тих, що замість вас унаслідили.

18,1 Горе, земле кораблів, крила на дугому боці рік Етіопії, 2 що посилає по морю закладників і книжні послання поверху води. Бо швидкі послі підуть до високого народу і чужого і поганого народу. Хто на другому боці? Нарід нещасний і потоптаний. Тепер ріки землі 3 всі як замешкана країна. Їхня країна буде заселена, як знак піднімається від гори, як почується голос труби. 4 Бо так мені сказав Господь: В моєму місті буде впевненість, як світло спеки в полудне, і як хмара роси в день жнив. 5 Перед жнивами коли закінчився цвіт і неспілий виноград зацвив цвітом неспілого овочу, і він обстриже малі китиці серпами і обстриже малі галузки і порубає 6 і оставить разом птахам неба і звірам землі, і на них збереться

небесна пташня, і на нього придуть всі звірі землі. 7 В тому часі дари будуть принесені Господеві Саваотові від пригнобленого і обезволосеного народу і від народу, що великий від тепер і на вічний час. Нарід, що надіється, і потоптаний, що є в часті ріки його країни, до місця, де імя Господа Саваота, гора Сіон.

19,1 Видіння Єгипту. Ось Господь сидить на легкій хмарі і прийде до Єгипту, і затрясуться божки Єгипту від його лица, і їхнє серце в них послабне. 2 І повстануть єгиптяни на Єгиптян, і воюватиме чоловік проти свого брата і чоловік проти свого ближнього, місто на місто і закон на закон. 3 І жахнеться дух єгиптян в них, і я розкину їхню раду, і запитають своїх богів і своїх божків і тих, що голосять з землі, і чародіїв. 4 І видам Єгипет в руки людей, жорстоких володарів, і жорстокі царі пануватимуть ними. Так говорить Господь Саваот. 5 І питимуть єгиптяни воду, що при морі, а ріки збракне і вона висохне. 6 І не стане рік і ровів від ріки, і висохне весь збір води також в усякому мочарі тростини й папіруса. 7 І всяка зелена трава, що довкруги ріки, і все, що посіяне при ріці, посохне спалене вітром. 8 І застогнають рибалки і застогнають всі, що вкидають мережу до ріки, і ті, що кидають сіті, і ті, що вкидають неводи, заплачуть. 9 І сором охопить тих, що виробляють добірний льон, і тих, що виробляють виссон, 10 і ті, що живуть з них, будуть в болі, і всі ті, що роблять пиво, будуть засмучені і болітимуть душами. 11 І безумними будуть володарі Танеоса. Мудрі радники царя, їхня рада безумною стане. Як ви скажете цареві: Ми сини розумних, сини царів, що від початку? 12 Де тепер є твої мудрі? І хай тобі сповістять і хай скажуть, що Господь Саваот врадив проти Єгипту. 13 Не стало володарів Танеоса, і піднялися вгору володарі Мемфіса, і зведуть Єгипет за племенами. 14 Бо Господь зачерпнув їм духа обмани, і вони звели Єгипет в усіх їхніх ділах, так як зводиться той, що п'яний і zarazом блюває. 15 І не буде в єгиптян діла, що зробить голову і хвіст, початок і кінець. 16 А того дня Єгиптяни будуть як жінки в страху і в тремтінні від лица руки Господа Саваота, яку Він на них накладе. 17 І країна Юдеїв буде на страх єгиптянам. Як хтобудь її назве їм, злякаються через раду, яку Господь врадив на неї. 18 Того дня буде пять міст в Єгипті, що говорять хананейським язиком, і що кленуться іменем Господа. Одне місто назветься місто Аседек. 19 Того дня буде жертівник Господеві в країні єгиптян і стовп Господеві при її границі 20 і буде на знак на віки Господеві в країні Єгипту, бо закричать до Господа через тих, що їх гноблять, і Господь пішле їм чоловіка, який їх спасе, коли судитиме спасе їх. 21 І Господь буде знаний єгиптянам, і єгиптяни пізнають Господа в тому дні і зроблять жертви і помоляться Господеві молитвами і віддадуть. 22 І Господь побе єгиптян великою раною і виздоровить їх оздоровленням, і вони повернуться до Господа, і Він їх вислухає і їх оздоровить. 23 Того дня буде дорога Єгипту до ассирійців, і ввійдуть ассирійці до Єгипту, і єгиптяни підуть до ассирійців, і єгиптяни послужать ассирійцям. 24 Того дня Ізраїль буде третій в ассирійців і в єгиптян, благословенний в землі, 25 яку поблагословив Господь Саваот, кажучи: Благословенний мій нарід, що в Єгипті, і що в Ассирії, і моє насліддя Ізраїль.

20,1 В році коли Танатан ввійшов до Азоту, коли був післаний Сарнаном царем ассирійців і воював з Азотом і захопив його, 2 тоді промовив Господь до Ісаї, кажучи: Иди і зніми мішок з твоїх бедр і скинь твою обуву з твоїх ніг. І він зробив так, ходячи нагим і без обуви. 3 І Господь сказав: Так як мій раб Ісаї пішов нагим і без обуви три роки, будуть знаки і дива для єгиптян і етіопців. 4 Бо так поведе цар

ассирійців полон Єгипту і етіопців, молодих і старих, нагих і без обуви з непокритим встидом Єгипту. 5 І ослаблені єгиптяни завстидаються етіопців, на яких єгиптяни надіялися, бо були для них славою. 6 І скажуть ті, що живуть на цьому острові: Ось ми надіялися втекти до них по поміч, а вони не змогли спастися від царя ассирійців, і як ми спасемося?

21,1 Видіння пустині. Як вихор, що проходить крізь пустиню, що з пустині приходить, з землі, 2 мені сповіщено страшне і тяжке видіння. Хто зневажає, зневажає, хто чинить беззаконня, чинить беззаконня. Проти мене еламіти і старці персів проти мене ідуть. Тепер застогну і себе потішу. 3 Через це мої бедра наповнилися ослаблення, і мене охопили болі як ту, що родить. Я вчинив зло, щоб не почути, я поспішився, щоб не бачити. 4 Моє серце зведене, і мене заливає беззаконня, моя душа набралася страху. 5 Приготови стіл, пийте, їжте. Вставши, володарі, приготовіть щити. 6 Бо так сказав до мене Господь: Пішовши постав себе сторожем і сповісти, що лише побачиш. 7 І я побачив двох вершників кіннотчиків, вершника на ослі і вершника на верблюді. Послухай дуже пильно 8 і приклич Урію на господню сторож. І сказав: Я стояв постійно в дні і над табором стояв я цілу ніч, 9 і ось він іде вершник на парі коней. І відповівши він сказав: Впав Вавилон, і всі його боввани і його божків розбили об землю. 10 Послухайте, ви, що осталися, і ті, що в болях, послухайте те, що я почув від Господа Саваота. Бог Ізраїля сповістив нам.

Видіння Ідумеї. До мене кличе від Сиїра: Сторожіть оборонні вали. 12 Я сторожу вранці і вночі. Якщо шукаєш, шукай і при мені жий. 13 Ввечорі спатимеш в лісі в дорозі Дедана. 14 На зустріч спраглому воду принесіть, ви, що живете в країні Темана, хлібами зустріньте тих, що втікають, 15 через велике число тих, що втікають, і через велике число заблуканих, і через велике число меча, і через велике число натягнутих луків і через велике число тих, що впали в бою. 16 Бо так сказав мені Господь: Ще рік, як рік наємника, не стане слави синів Кидара, 17 і мало буде сильних стрільців синів Кидара, що осталися, томущо (так) сказав Господь Бог Ізраїля.

22,1 Видіння долини Сіон. Що сталося тобі тепер, що всі пішли на криші марно? 2 Місто наповнилося крикунів. Твої ранені не ранені мечем, ані твої мертві не мертві від бою. 3 Всі твої володарі втекли, і полонені є жорстоко звязані, і ті в тобі, що сильні, далеко втекли. 4 Через це я сказав: Оставте мене, гірко плакатиму, не силуйтеся мене потішити за знищення дочки мого роду. 5 Бо день тривоги і знищення і потопання і обмани від Господа Саваота в долині Сіон. Блукають від малого аж до великого, блукають на горах. 6 Еламіти ж взяли сагайдаки, люди вершники на конях і збір полка. 7 І станеться, що твої вибрані долини наповняться колісниця, а кіннотчики забють твої двері. 8 І відкриють брами Юди і вглянуть того дня в вибрані доми міста 9 і відкриють сховане по хатах твердині Давида. І (їх) побачать, бо вони численні, і (побачать,) що відвернули воду старої купелі до міста, 10 і що знищили доми Єрусалиму на скріплення муру міста. 11 І ви зробили собі воду поміж двома мурами всередині старої купелі і не поглянули на того, що від початку її зробив, і не бачите того, що її створив. 12 І прикликав Господь Саваот в тому дні плач і ридання і оголення і опояшення мішками, 13 вони ж зробили радість і веселість, заколюючи телят і жертвуючи овець, щоб їсти мясо і пити вино, кажучи: Їймо і піймо, бо завтра помremo. 14 І це є відкрите в ухах

Господа Саваота, бо вам не відпуститься цей гріх, аж доки не помрете. 15 Так говорить Господь Саваот. Іди до священничої кімнати до Сомнана економа і скажи йому: 16 Чого ти тут, і що тобі тут, що тут ти витесав собі пам'ятник і зробив собі гробівець на високому (місці) і записав собі помешкання в камені? 17 Ось Господь Саваот викине і вигубить чоловіка і забере твою одіж 18 і твій славний вінець і кине тебе до великої і безмірної країни, і там помреш. І поставить твою гарну колісницю на безчестя і дім твого володаря на потопання, 19 і будеш відставлений від твого завідування і від твоєї посади. 20 І станеться, що в тому дні Я покличу мого раба Еліякіма сина Хелкії 21 і зодягну його в твою одіж і дам йому твій вінець і силу і твоє економство дам йому в руки, і він буде як батько для тих, що живуть в Єрусалимі, і для тих, що живуть в Юди. 22 І дам йому славу Давида і володітиме, і не буде противника. 23 І поставлю його володарем на вірному місці, і він буде на престолі слави дому його батька. 24 І на нього буде надіятися всякий славний в домі його батька від малого аж до великого і будуть залежні від нього. 25 В тому дні, так говорить Господь Саваот, зрушиться чоловік закріплений на вірному місці і впаде, і забрана буде та слава, що на ньому, бо (так) сказав Господь.

23,1 Видіння Тиру. Кричіть кораблі Кархидону, бо він згинув, і більше не приходять з землі кітеїв. Приведено полоненого. 2 До кого стали подібними ті, що живуть в острові, купці Фінікії, що перепливають море 3 по великій воді, насіння купців? Як жнива зібрані купці народів. 4 Завстидайся, Сідоне, сказало море. А сила моря сказала: Я ані не хворіла, ані не родила, ані не виховала молодих, ані не підняла до дозрілого віку дівчат. 5 Коли ж почується в Єгипті, їх схопить біль за Тир. 6 Відійдіть ви до Кархидону, кричіть, ви, що живете на цьому острові. 7 Чи не була вона вашою гордістю вона, що від початку, раніше ніж вона була віддана? 8 Хто це вважав про Тир? Чи він не є меншим, чи не має сили? Його купці славні, володарі землі. 9 Господь Саваот вважав усунути всю гордість славних і без пошани вчинити всякого славного на землі. 10 Обробляй твою землю, бо й кораблі більше не ідуть з Кархидону. 11 А твоя рука, що розгнівила царів, більше не має сили проти моря. Господь Саваот заповів про Ханаана, щоб знищити його силу. 12 І скажуть: Більше не додасьте зневажати і неправду чинити дочці Сідону. І якщо відійдеш до кітей, ані там не буде тобі спочинку. 13 І до землі халдеїв, і вона спустошена асирійцями, бо її мур впав. 14 Кричіть, кораблі Кархедону, бо знищено вашу кріпость. 15 І станеться, що в тому дні оставлений буде Тир сімдесят літ, як час царя, як час людини. І станеться, що після сімдесяти літ Тир буде як пісня розпусниці: 16 Візьми гуслі, мандруй, місто, забута розпуснице. Гарно заграй, багато співай, щоб твоя пам'ять остала. 17 І станеться, що після п'ятдесяти літ Бог зробить відвідини Тиру, і знову повернеться назад до давнього і буде торговицею для всіх царств вселенної. 18 І її торгівля і винагорода буде свята Господеві. Не для них буде зібране, але для тих, що живуть перед Господом, вся його торгівля, щоб їсти і пити і насититися на злуку (і) пам'ять перед Господом.

24,1 Ось Господь нищить вселенну і спустошить її і відкриє її лице і розсіє тих, що в ній живуть. 2 І нарід буде як священник і раб як пан і рабиня як пані, хто купує буде як той, хто продає, і хто позичає як той, хто позичив, і хто винний як той, кому позичив. 3 Зітлінням буде знищена земля, і земля буде пограбована грабежем. Бо уста Господа це сказали. 4 Заплакала земля, і вселенна була знищена, заплакали ті землі, що високі. 5 Земля ж вчинила беззаконня через тих, що жили на ній,

томущо переступили закон і змінили приписи, вічний завіт. 6 Через це клятва пожере землю, бо згрішили ті, що живуть на ній. Через це бідні будуть ті, що замешкують на землі, і останеться мало людей. 7 Заплаче вино, заплаче виноградник, застогнуть всі, що радіють душею. 8 Не стало веселості тимпанів, не стало впертості і багатства безбожних, не стало голосу гуслі. 9 Завстидалися, не випили вина, гірким став п'яний напій тим, що пють. 10 Спустошене все місто, хату замкне, щоб не ввійти. 11 Кричіть всюди за вином. Не стало всієї радості землі. 12 І міста остануться спустошеними, і оставлені доми будуть знищені. 13 Це все буде на землі посеред народів, так наче б хтось обдер оливкове дерево, так їх обідруть, і коли спиниться обдирання. 14 Вони закричать голосом, а ті, що осталися на землі, зрадіють разом господньою славою. Забушує вода моря. 15 Через це господня слава буде в островах моря, імя Господа буде славним. 16 Господи Боже Ізраїля, від кінців землі ми почули знаки: Надія для побожного. І скажуть: Горе тим, що погорджують, тим, що погорджують законом. 17 Страх і рів і пастка на вас, що мешкаєте на землі. 18 І буде, що хто втікає від страху, впаде до рова, а хто вилазить з рова, буде схоплений пасткою, бо вікна з неба відкрилися, і зрушаться основи землі. 19 Замішанням замішається земля, і клопотом земля буде заклопочена. 20 Нахили і земля зрушиться як колиба, як п'яниця і захмелений, і впаде і не зможе встати, бо їх перемогло беззаконня. 21 І Бог наведе руку на прикрасу неба і на царів землі. 22 І зберуть і замкнуть до твердині і до вязниці, після численних родів відвідини їм будуть. 23 І цегла розсипиться, і мур впаде, бо Господь зацарює в Сіоні і в Єрусалимі і прославиться перед старцями.

25,1 Господи Боже мій, прославлю Тебе, оспівуватиму твоє імя, бо Ти зробив подивугідні діла, давню правдиву раду. Хай буде, Господи. 2 Бо Ти зробив міста порохом, сильні міста, щоб упали їхні основи. Місто безбожних на віки не буде збудоване. 3 Через це Тебе поблагословить бідний нарід, і міста обиджених людей Тебе поблагословлять. 4 Бо Ти став для всякого впокореного міста помічником і охороною для тих, що підпали на дусі через нужду, Ти визволиш їх від поганих людей, охорона спрагнених і дух обиджених людей. 5 (Ми) як малодушні люди спрагнені в Сіоні через безбожних людей, яким Ти нас передав. 6 І Господь Саваот зробить (бенкет) всім народам на цій горі. Питимуть радість, питимуть вино, помажуться миром. 7 На цій горі передай це все народам. Бо це рада на всі народи. 8 Смерть пожерла сильних, і знову Бог забрав всяку слезу з усякого лица. Зневагу народу забрав з усієї землі, бо господні уста (це) сказали. 9 І того дня скажуть: Ось наш Бог, на Якого ми поклали надію і ми зраділи нашим спасінням. 10 Бо Бог дасть спочинок на цю гору, і моавітська земля буде потоптана, так як топтають тік колісницями. 11 І підніме свої руки, наче й Він впокорив, щоб вигубити, і Він упокорить його гордість, на яку руки наклав. 12 І висоту твого охоронного муру знизить, і зійде аж до основ.

26,1 Того дня заспівають цю пісню в землі Юди, кажучи: Ось сильне місто, і Він покладе нашим спасінням мур і укріплення. 2 Відкрийте брами, хай ввійде нарід, що зберігає праведність, і який зберігає правду, 3 що підтримує правду і береже мир. Бо на Тебе, 4 Господи, поклали надію аж до віка, великий вічний Боже, 5 Який упокоривши звів вділ тих, що живуть на високих. Ти знищиш сильні міста і зведеш вділ аж до основ, 6 і їх потоптають ноги лагідних і покірних. 7 Дорога побожних стала прямою, і дорога побожних приготовлена. Бо господня дорога суд. Ми

поклали надію на твоє ім'я і на пам'ять, 9 яку бажає наша душа. З ночі збуджений мій дух до Тебе, Боже, томущо твої приписи світло на землі. Навчіться праведности, ви, що живете на землі. 10 Бо не стало безбожного, він не навчився праведности на землі, не зробить правди. Хай буде забраний безбожний, щоб не побачив господньої слави. 11 Господи, твоє рамено високе, і не взнали, а пізнавши завстидаються. Ревнощі охоплять ненапоумлений нарід, і тепер огонь пожирає противників. 12 Господи Боже наш, дай нам мир, бо Ти віддав нам все. 13 Господи Боже наш, придбай нас. Господи, опріч Тебе іншого не знаємо, називаємо твоє ім'я. 14 А мертві не побачать життя, ані лікарі не воскресять. Через це Ти навів і Ти знищив і Ти забрав всякого їхнього мужчину. 15 Додай їм зло, Господи, додай зло всім славним землі. 16 Господи, ми Тебе згадали в скорботі, в малій скорботі твоє напоумлення для нас. 17 І так як та, що боліє, що приближається родити, і закричала у своїм болі, такими ми стали для твого улюбленого через твій страх, Господи. 18 В лоні ми прийняли і поболіли і породили. Ми не зробили дух спасіння на землі, але впадуть ті, що живуть на землі. 19 Воскреснуть мертві, і встануть ті, що в гробницях, і зрадіють ті, що в землі. Бо роса від Тебе для них є лікуванням, а земля безбожних впаде. 20 Ходи, мій народ, вийди до твоїх світлиць, замкни твої двері, сховайся трохи, стільки стільки, аж доки не мине господний гнів. 21 Бо ось Господь від святого наводить гнів на тих, що живуть на землі, і земля відкриє свою кров і не закрий вигублених.

27,1 Того дня Бог наведе святий і великий і сильний меч на дракона змію, що втікає, на дракона поганого змію, і убіє дракона. 2 Того дня виноградник (буде) добрий. Бажання над ним почати (пісню). 3 Я сильне місто, обложене місто, даремно його напоюю. Бо буде схоплене вночі, а в день впаде мур. 4 Немає тієї, що не захопила його. Хто мене поставить стерегти в полі стерню? Через цю війну я її відсунув. Тепер через це Господь Бог зробив все, що рішив. Я спалений, 5 закричать ті, що живуть у ньому, зробимо мир з ним, зробимо мир. 6 Ті, що приходять, сини Якова, Ізраїль виросте і зацвіте, і вселенна наповниться овочем його. 7 Чи не як він побив і він так буде побитий? І як він вигубив, так буде вигублений? 8 Войовничий і зневажливий відішле їх. Чи не був ти тим, що думав жорстоким духом їх вигубити, духом гніву? 9 Через це беззаконня Якова буде забране, і це є його благословення, коли Я заберу його гріх, коли покладуть всі каміння жертівників розбиті на мілкий порох. І не остануть їхні дерева, і їхні божища (будуть) вирізані так як ліс далеко. 10 Те стадо, що живе, буде свобідним, так як покинуте стадо. І буде багато часу пастися, і там спочинуть. 11 І після часу не буде в ній ніякої зелені, томущо висохла. Ходіть жінки, що приходите від оглядання. Бо немає народу, що має розум, через це не пощадить Той, Хто їх створив, ані творець їх не помилує. 12 І буде, що в тому дні загородить Господь від рова ріки аж до Рінокорурів, а ви зберіть синів Ізраїля по одному, по одному. 13 І буде, що в тому дні затрублять великою трубою, і придуть загублені в країні ассирійців і загублені в Єгипті і поклоняться Господеві на святій горі в Єрусалимі.

28,1 Горе вінцеві гордості, наємники Єфраїма. Цвіт, що відпав від слави на вершку родючої гори, п'яні без вина. 2 Ось сильний і тяжкий господний гнів, як град, що сходить де немає покриття, сильно сходить. Як велике множество води, що зносить почву землі, він зробить спочинок 3 рукам і ногам. І потоптаний буде вінець гордості, наємники Ефраїма. 4 І відпалий цвіт славної надії на вершу високої

гори буде як рання фіга, хто це бачить раніше ніж візьме в свою руку, забажає його зісти. 5 Того дня Господь Саваот буде сплетеним вінцем славної надії для того, що осталося з мого народу. 6 Оставлені будуть в дусі суду на суд і силу тих, що боронять губити. 7 Бо ці зведені вином, вони були зведені сильним напоєм. Священик і пророк зійшли з ума через вино, захиталися від п'янства сильного напою, вони були зведені. Це є видіння. 8 Клятва їстиме цю раду. Бо це рада задля захланності, 9 Кому ми сповістили зло і кому ми сповістили вістку, відлучені від молока, відтягнені від грудей? 10 Прийми біль до болю, надію до надії, ще трохи, ще трохи, 11 через зневагу губ, через інший язик, бо промовлять до цього народу, 12 кажучи йому: Це спочинок для бідного і це знищення, і не схотіли почути. 13 І слово Господа Бога буде їм біль до болю, надія до надії, ще трохи, ще трохи, щоб пішли і впали на зад, і будуть в клопоті і будуть побиті і будуть забрані. 14 Через це послухайте слово Господа, прибиті мужі і володарі цього народу в Єрусалимі: 15 Томущо ви сказали: Ми зробили завіт з адом і угоду зі смертю. Буря, що несеться, коли мине не прийде на нас, ми поклали брехню як нашу надію і покрилися брехнею. 16 Через це так говорить Господь: Ось я вкину в основи Сіона дорогоцінний, вибраний, краєугольний, шляхетний камінь в його основи, і хто йому повірить не завстидається. 17 І поставлю суд в надію, а мою милостиню за мірила, і ті, що даремно повірили брехні (впадуть), бо не мине вас буря, 18 хіба що й збере ваш завіт смерті, і ваша надія в аді не останеться. Буря, що несеться, коли надійде, будете їй на потоптання. 19 Коли перейде, забере вас. Вранці, вранці мине в дні, і в ночі буде погана надія. Навчіться слухати. 20 Пригнічені не можемо битися, а самі знемагаємо себе зібрати. 21 Він підніметься так як гора безбожних і буде в долині Гаваона. З гнівом зробить його діла, діло гіркоти. А його гнів Він вжиге по чужому, і його гіркота чужа. 22 І ви не радійте, ані хай не переможуть вас кайдани. Томущо я почув від Господа Саваота про довершені і скорочені діла, які Він зробить по всій землі. 23 Сприймійте і послухайте мій голос, сприймійте і послухайте мої слова. 24 Чи весь день орач буде орати? Чи він приготував насіння перед тим, що обробив землю? 25 Чи не коли зрівняв її поверхню, тоді сіє мале чорне насіння і знову кмин і сіє пшеницю і ячмінь і зерно в своїх межах? 26 І ти напоумишся судом твого Бога і зрадієш. 27 Бо не з жорстокістю очищується чорне насіння, ані не наведеш колесо воза на кмин, але палицею вибивається чорне насіння, а кмин 28 їстиметься з хлібом. Бо не до віку Я розгніваюся на вас, ані голос моєї гіркоти не потопче вас. 29 І ці знаки вийшли від Господа Саваота. Порадьтеся, підніміть марну утіху.

29,1 Горе місто Аріїл, проти якого воював Давид. Ви зібрали плоди з року на рік, бо їсте з моавом. 2 Бо Я засмучу Аріїл, і мені буде його сила і багатство. 3 І обійду довкруг тебе як Давид і поставлю довкруг тебе частокіл і поставлю вежі довкруг тебе, 4 і твої слова будуть упокорені до землі, і твої слова зійдуть до землі. І твій голос буде як тих, що кричать із землі, і до землі знеможе твій голос. 5 І багатство безбожних буде як порох від колеса, і як порох що несеться, і буде нагло як хвилина часу 6 від Господа Саваота. Бо будуть відвідини з громом і трясінням і великим голосом, буря, що несеться, і полумінь огня, що пожирає. 7 І багатство всіх народів, які воювали проти Аріїла, і всіх, що воювали проти Єрусалиму, і всіх, що зібралися проти нього і гноблять його, буде як той, що бачить у сні. 8 І будуть так як ті, що в сні пють і їдять, як вони встали і їх сон марний, і так як спраглий, коли

сниться що є, вставши і ще є спрагнений, а його душа марно надіялася, так буде багатство всіх народів, які воювали проти гори Сіону. 9 Послабніть і будьте здивовані і упийтеся не п'яним напоєм, ані вином. 10 Бо Господь напоїв вас духом покаєння і зажмурить їхні очі і їхніх пророків і їхніх володарів, які бачать скрите. 11 І всі ці слова будуть для вас як слова цієї запечатаної книги, яка, як її дадуть людині навченій письма, кажучи: Прочитай це, і скаже: Не можу прочитати, бо вона запечатана. 12 І дасться цю книгу в руки людини, що не знає книг, і скажеться їй: Прочитай це. І скаже: Не знаю письма. 13 І сказав Господь: Цей нарід приближається до Мене, своїми губами Мене почитають, а їхнє серце далеко віддалене від Мене, даремно ж почитають Мене навчаючи заповіді і повчання людей. 14 Через це ось додам змінити цей нарід і зміню їх і знищу мудрість мудрих і сховаю розум розумних. 15 Горе тим, що глибоко чинять раду і не через Господа. Горе, ви, що чините раду скрито, і їхні діла будуть в темряві, і скажуть: Хто нас побачив і хто пізнає нас, чи те, що ми робимо? 16 Чи не вважатиметься за глину гончара? Чи місиво скаже тому, що створив: Не ти мене створив? Чи твориво (скаже) тому, що створив: Не розумно ти мене створив? 17 Чи ще не мало й буде змінений Ливан як гора Хермел і гора Хермел вважатиметься за ліс? 18 І в тому дні глухі почують слова книги, і очі сліпих, ті, що в темряві, і ті, що в імлі, побачать. 19 І бідні зрадіють через Господа в радості, і ті з людей, що повірили, наповняться радості. 20 Не стало беззаконного, і гордий згинув, і беззаконні вигублені злобою 21 і ті, що чинять, щоб люди грішили словом. А всіх, що оскаржують в дверях, поставлять як спотикання, і звели праведного неправедностями. 22 Через це так говорить Господь на дім Якова, який Він відділив від Авраама: Яків тепер не завстидається, ані Ізраїль тепер не змінить лиця. 23 Але коли їхні діти побачать мої діла, через Мене освятять моє ім'я і освятять святого Якова і боятимуться Бога Ізраїля. 24 І пізнають розум ті, що зведені духом, а ті, що нарікають навчаться послухати, [і ті язика, що заїкуються, навчаться говорити мир.]

30,1 Горе відступні діти, так говорить Господь, зробіть раду не через Мене і завіти не через мій дух, щоб додати гріхи до гріхів, 2 ті, що йдуть, щоб зійти до Єгипту, а Мене не запитали, щоб їм поміг Фараон і їх оборонили єгиптяни. 3 Бо буде для вас оборона Фараона на встид і зневагою для тих, що надіються на Єгипет. 4 Бо в Тані є володарі, погані післанці. Марно трудитимуться 5 для народу, який не принесе їм користи, ані (не є) на поміч, ані для потреби, але на сором і погорду.

6 Видіння чотириногих що в пустині.

В смутку і пригніченні, лев і малюк левеня, звідти й гадюка і покоління літаючих гадюк, які понесли на ослах і верблюдах своє багатство до народу, який не приніс їм користі для помочі, але на сором і погорду. 7 Єгиптяни марно і даром допоможуть вам. Сповісти ж їм: Марна ця ваша потіха. 8 Отже тепер сівши напиши це на дошці і в книзі, бо це буде на дні часів і аж до віку. 9 Бо це нарід непослушний, брехливі сини, які не бажали послухатися божого закону, 10 ті, що говорять пророкам: Не сповіщайте нам, і тим, що бачать видіння: Не говоріть нам, але говоріть нам і сповіщайте нам іншу обману 11 і відверніть нас від цієї дороги, заберіть від нас цю стежку, і заберіть від нас святого Ізраїля. 12 Через це так говорить Господь святий Ізраїля: Томущо ви не послухалися цих слів і повірили брехні, і томущо ти нарікав і поклав надію на це слово, 13 через це буде вам цей гріх як стіна, що нагло паде,

місто сильне коли паде, якого упадок має статись нагло, 14 і його упадок буде як розбиття глиняного посуду, щоб з посуду не знайшлося в них дрібна черепка, в якій візьмеш огонь, і до якої відлиєш мало води. 15 Так говорить Господь святий Ізраїля: Коли відвернувшись зідхнеш, тоді спасешся і пізнаєш де ти є. Коли покладеш надію на марне, марною стала ваша сила. І ви не забажали послухати, 16 але сказали: Втечемо на коні. Через це втечете. І ви сказали: На швидких конях будемо. Через це швидкими будуть ті, що вас переслідують. 17 Голосом одного втечуть тисяча, і голосом п'ятох втечуть численні, доки не останетесь як стовп на горі і як той, що несе знак на горбі. 18 І знову ждатиме Бог, щоб нас помилувати і через це підніметься, щоб вас помилувати. Томущо Господь Бог є наш суддя, і де оставите вашу славу? Блаженні ті, що остаються в Ньому. 19 Томущо святий нарід житиме в Сіоні, і Єрусалим плачем заплакав: Помилуй мене. Він помилує тебе задля голосу твого крику. Коли побачив, вислухає тебе. 20 І Господь дасть вам хліб смутку і мало води, і більше не наближаться до тебе ті, що тебе зводять. Бо твої очі побачать тих, що тебе зводять, 21 і твої уха почують слова тих, що тебе зводять зі заду, що говорять: Це дорога, підемо нею, чи на право, чи на ліво. 22 І ти викинеш посріблених і позолочених божків, роздружиш на куски і розпорошиш як воду відлученої, і викинеш їх як кал. 23 Тоді буде дощ для насіння твоєї землі, і хліб врожаю твоєї землі буде великий і багатий. І твоя скотина в тому дні пастиметься на врожайному і широкому місці. 24 Ваші бики і воли, що працюють на землі, їдять половину змішану з перевіяним ячменем. 25 І буде на всякій високій горі і на всякому високому горбі вода, що тече в тому дні, коли численні згинуть і коли впадуть башти. 26 І світло місяця буде як світло сонця і світло сонця буде всемеро (більшим) в дні, коли Господь оздоровить побиття свого народу, і вилікує біль твоєї рани. 27 Ось господне імя іде через багато часу, горіючий гнів, слово його губ зі славою, слово великого гніву, і гнів люті пожирає як огонь. 28 І його дух як вода, що пливе в долині, вона прийде аж до шиї, і поділиться, щоб марністю збентежити народи на обману. І їх переслідуватиме обман і їх візьме за їхнє лице. 29 Не треба, щоб ви постійно раділи і постійно входили до мого святого, так як ті, що святкують, і як ті, що справляють празник, щоб ввійти з сопілкою на господню гору до Бога Ізраїля. 30 І Бог дасть почути славу його голосу і покаже гнів його рамена з гнівом і люттю і полум'ям, що пожирає. Вдарить сильно і як вода і град, що несе силою. 31 Бо через господний голос ассирійці зменшаться, через рану, якою їх побє. 32 І буде йому звідусіль, звідки була для нього надія помочі, на яку він поклав надію. Вони з сопілками і гусями воюватимуть проти нього на зміну. 33 Бо ти перед днями будеш допитаний. Чи не й тобі приготовлено царювати над глибокою долиною, деревом що лежить, огнем і численним деревом? Гнів Господа як долина, що горить сіркою.

31,1 Горе вам, що сходите до Єгипту по поміч, що надію поклали на коні і на колісниці, бо є багато, і на велике множество коней, і не були тими, що поклали надію на святого Ізраїля і не шукали Бога. 2 І Він мудрий привів на них зло, і його слово не буде усунене, і Він повстане на доми поганих людей і на їхню марну надію, 3 на єгиптянина, людину і не Бога, кінське мясо, і немає помочі. А Господь наведе на них свою руку, і помічники трудитимуться, і всі разом згинуть. 4 Бо так сказав мені Господь: Так як коли заречить лев чи левеня на лові, який схопив, і закричав над ним, аж доки гори не наповняться його голосом, і змаліли і злякалися

множества гніву, так зійде Господь Саваот воювати на гору Сіон, на її гори. 5 Як птах, що літає, так Господь оборонить і визволить і обереже і спасе Єрусалим. 6 Поверніться, ви, що врадили глибоку і беззаконну раду. 7 Бо того дня люди відмовляться від своїх срібних і золотих бовванів, які зробили їхні руки. 8 І впаде ассур. Не від меча чоловіка, ані меч людини його не пожере, і він не втече від лица меча. А молоді будуть на знищення, 9 бо каменем будуть окружені як валом і будуть знищені, а хто втече буде зловлений. Так говорить Господь: Блаженний, що має в Сіоні насіння і домашніх в Єрусалимі.

32,1 Бо ось царюватиме праведний цар, і володарі володітимуть з судом. 2 І чоловік буде ховати свої слова і сховає як від води, що несе. І зявиться в Сіоні як ріка, що несе, славна в спрагненій землі. 3 І більше не будуть покладати надію на людей, але дадуть уха, щоб слухати. 4 І серце немічних буде наставлене, щоб слухати, і гикаві язика швидко навчаться говорити мир. 5 І більше не скажуть безумному володіти, і більше твої слуги не скажуть: Мовчи. 6 Бо безумний говоритиме безумне, і його серце знатиме безумне, щоб завершити беззаконня, і говорити обману до Господа, щоб розсіяти голодні душі і спрагнені душі зробити порожніми. 7 Бо рада поганих беззаконне радить, щоб знищити лагідних неправедними словами і розсіяти слова покірних на суді. 8 А побожні розумне врадили, і ця рада остане. 9 Багаті жінки, встаньте і послухайте мій голос. Дочки в надії, послухайте моїх слів. 10 В днях року чиніть пам'ять в болі з надією. Знищено збирання винограду, спинено насіння і більше не прийде. 11 Жахніться, засумуйте, ви, що надіялися, роздягніться, нагими будьте, підпережіть бедра мішками 12 і бийтеся по грудях задля любого поля і плоду виноградника. 13 Земля мого народу видасть тернину і траву, і з кожної хати забрана буде радість. Багате місто, 14 доми покинені, вони оставлять багатство міста і любі доми. І села будуть печерами аж до віку, радість для диких ослів, пасовиська для пастухів, 15 аж доки не прийде на вас дух з висоти. І Хермел буде спустошений, і Хермел вважатиметься як ліс. 16 І спочине в пустині суд, і праведність поселиться в Кармилі. 17 І діла праведности будуть мир, і праведність вдержить спочинок, і ті, що надіються аж до віку. 18 І його нарід поселиться в місті миру і поселиться впевнено, і спочинуть з багатством. 19 А якщо впаде град, не прийде на вас. І будуть ті, що живуть в лісах впевнені так як ті, що на рівнині. 20 Блаженні ті, що сіють при всякій воді, де ходять віл та осел.

33,1 Горе тим, що завдають вам клопіт, а вам ніхто не завдає клопоту, і той, хто зневажає, вас не зневажає. Підуть геть ті, що зневажають, і передані будуть і змаліють так як міль на одежі. 2 Господи, помилуй нас, бо на Тебе ми поклали надію. Насіння неслухняних стало на загибіль, а наше спасіння в часі смутку. 3 Через голос твого страху народи жахнулися від твого страху, і народи були розсіяні. 4 А тепер збереться ваш полон від малого і великого. Так наче хто збирає саранча, так насміяться з вас. 5 Святий Бог, що живе на висотах, Сіон наповниться суду і праведности. 6 За законом передані будуть, наше спасіння в скарбах, там мудрість і вмілість і побожність до Господа. Це є скарби праведности. 7 А ось від вашого страху вони злякаються. Ті, яких ви боялися, боятимуться вас. Бо будуть післані гінці, що просять миру, що гірко плачуть просячи мир. 8 Бо їхні дороги будуть спустошені. Спинився страх народів, і їхній завіт забирається, і не вважатимете їх за людей. 9 Заплакала земля, засоромився Ливан, Сарон став мочарем. Явна буде Галилея і Кармил. 10 Тепер встану, говорить Господь, тепер

прославлюся, тепер піднімуся. 11 Тепер побачите, тепер почуєте. Марна буде сила їхнього духа, огонь вас пожирає. 12 І народи будуть спалені як терня спустошене і спалене в полі. 13 Почують ті, що далеко, те, що Я зробив, пізнають мою силу ті, що наближаються. 14 Відійшли ті беззаконні, що в Сіоні, тремтіння охопить безбожних. Хто вам сповістить, що горить огонь? Хто вам сповістить вічне місце? 15 Хто ходить в праведности, хто говорить про правильну дорогу, хто ненавидить беззаконня і неправедність і відмахує руки від дарів, хто тяжкими чинить уха, щоб не почути суд крові, хто примружує очі, щоб не побачити беззаконня, 16 цей житиме в високій печері сильного каменя. Йому дасться хліб, і його вода певна. 17 Побачите царя зі славою, і ваші очі побачать землю здалека. 18 Ваша душа навчиться страху. Де є писарі? Де є радники? Де є той, що числить тих, що виховуються, 19 малий і великий нарід? З яким не радилися, ані не знав (нарід) з глибоким голосом, щоб не чув зогиджений нарід, і немає розуму в того, що слухає. 20 Ось місто Сіон наше спасіння. Твої очі побачать Єрусалим, багате місто, шатра, які не захитаються, ані не зрушатся кілки його шатра на вічний час, ані не розірвуться його шнури. 21 Бо для вас велике імя Господа. Місце для вас буде, ріки й широкі й розлогі рови. Ти не підеш цією дорогою, ані не піде корабель, що пливе. 22 Бо мій Бог великий, мене Господь не мине. Суддя наш Господь, Володар наш Господь, цар наш Господь, Цей нас спасе. 23 Розірвалися твої шнури, бо не мали сили. Твоя щогла схилилася, щогла не розпустить (вітрил). Не підніме знак, аж доки не буде передана на грабунок. Тому численні кульгаві зроблять грабунок. 24 І не скаже нарід, що в них живе: Труджуся. Бо їм відпущено гріх.

34,1 Прийдіть народи, і послушайте, володарі. Хай почує земля і ті, що в ній, вселенна і нарід, що в ній. 2 Тому що господний гнів на всіх народах і гнів на їхнє число, щоб їх вигубити і видати їх на вирізання. 3 А їхні ранені і мертві будуть викинені, і підніметься їхній сморід, і гори змочаться їхньою кровю. 4 І небо звинеться як звій, і всі зорі впадуть як листя з винограду і як паде листя з фіги. 5 Мій меч на небі опянів. Ось він зійде на Ідумею і з судом на нарід вигублення. 6 Господний меч наповнився кровю, потовстів від жиру ягнят і від жиру козлів і баранів. Бо жертва Господеві в Восорі і велика різанина в Ідумеї. 7 І володарі впадуть з ними і барани і бики, і земля впеться кровю і насититься їхнім жиром. 8 Бо день господнього суду і рік віддачі суду Сіонові. 9 І його долини обернуться в смолу і його земля в сірку, і його земля буде горіти як смола 10 в день і вночі і не згаситься на вічний час, і його дим підніметься вгору. На роди буде спустошений і на довгий час буде спустошений. 11 І в ньому поселяться птахи й їжаки й ібіс і ворони, і накладеться на них шнурок землеміра пустині, і онокентаври замешкають в ньому. 12 Його володарів не буде. Бо його царі і його володарі і його вельможі будуть на вигублення. 13 І в їхніх містах виростуть тернисті дерева і на його твердинях, і буде поселенням для сиренів і мешканням для горобців. 14 І демони зустрінуться з онокентаврами і закричать один до одного. Там спочинуть онокентаври, бо знайшли собі спочинок. 15 Там загіздився їжак, і земля впевнено спасла своїх дітей. Там зустрілися олені і побачили лиця одні одних. 16 Числом перейшли, і один з них не згинув, один одного не шукали. Бо Господь їм заповів, і його дух зібрав їх. 17 І Він кине для них жереб, і його рука розділить пасовиська. Ви унаслідите на вічний час, на роди родів спочинуть на ній.

35,1 Зрадій спрагнена пустине, розвеселися пустине і зацвіти як лелія, 2 і зацвітуть і розвеселяться пустині Йордану. І слава Ливану їй дана і пошана Кармила, і мій нарід побачить славу Господа і висоту Бога. 3 Скріпіться, опущені руки і спаралізовані коліна. 4 Моліться, малодушні розумом. Сильні будьте, не бійтеся. Ось наш Бог віддає суд і віддасть, Він прийде і нас спасе. 5 Тоді відкриються очі сліпих, і почують уха глухих. 6 Тоді кульгавий скочить як олень, і язик гикавих буде ясний, бо пролилася вода в пустині і долина в спаглий землі, 7 і безводне стане болотом, і в безводній землі буде джерело води. Там веселість птахів, помешкання тростини і мочари. 8 Там буде чиста дорога і дорога назветься святою, і не перейде там нечистий, ані не буде там нечистої дороги. А розсіяні підуть по ній і не заблукають. 9 І не буде там лева, ані погані звірі не підуть до неї, ані не знайдуться там, але по ній підуть визволені. 10 І зібрані Господом повернуться і прийдуть до Сіону з радістю, і вічна радість на їхній голові. Бо на їхній голові хвала і веселість, і радість їх охопить, біль і смуток і стогнання втекли.

36,1 І сталося, що в чотирнадцятому році царювання Езекиї прийшов Сеннахирім цар асирійців на закріплені міста Юдеї і забрав їх. 2 І цар асирійців післав Рапсакіма з Лакісу до Єрусалиму до царя Езекиї з великою силою, і став при водопроводі горішньої купелі в дорозі поля білильників. 3 І вийшов до нього Еліякім син Хелкія економ і Сомна писар і Йоах син Асафа літописець. 4 І сказав їм Рапсакім: Скажіть Езекиї: Так говорить великий цар, цар асирійців: На що ти поклав надію? 5 Чи на раду, чи війна відбувається словами губ? І тепер на що ти поклав надію, що ти мені не підкоряєшся? 6 Ось ти поклав надію на цю зломану палицю з тростини, на Єгипет. Хто лиш на неї підопреться, вона ввійде йому в руку. Таким є Фараон, цар Єгипту, і всі, що на нього покладали надію. 7 Якщо ж кажете: Ми покладали надію на нашого Господа Бога, 8 тепер пристаньте до мого пана царя асирійців, і дам вам дві тисячі коней, якщо зможете на них дати вершників. 9 І як зможете повернутися до лиця одного володаря? Рабами є ті, що покладали надію на єгиптян, на коня і вершника. 10 І тепер чи не без пана ми пішли проти цієї країни, щоб воювати з нею? 11 І сказав до нього Еліякім і Сомна і Йоах: Заговори до твоїх рабів по сирійському, бо ми розуміємо, і не говори до нас по єврейському. І навіщо ти говориш до ух людей, що на мурах? 12 І сказав до них Рапсакім: Чи до вашого пана, чи до вас післав мене мій пан сказати ці слова? Чи не до людей, що сидять на мурі, щоб їли кал і пили моч разом з вами? 13 І Рапсакім встав і закричав великим голосом по єврейськи і сказав: Послухайте слова великого царя, царя асирійців: 14 Так говорить цар: Хай вас не обманює Езекія словами, які не зможуть вас визволити. 15 І хай вам Езекія не говорить, що: Бог вас визволить, і не видасть це місто в руку царя асирійців. 16 Не слухайтеся Езекиї. Так говорить цар асирійців: Якщо хочете бути поблагословлені, вийдіть до мене і кожний їстиме свій виноград і фігі і питиме воду своєї криниці, 17 аж доки не прийду і не заберу вас до землі, що як ваша земля, земля пшениці і вина і хлібів і виноградників. 18 Хай Езекія не обманить вас, кажучи: Ваш Бог визволить вас. Чи спасли боги народів кожний свою країну з руки царя асирійців? 19 Де є Бог Емату і Арфаду? І де Бог міста Сепфарім? Чи вони змогли спасти Самарію від моєї руки? 20 Хто з богів всіх цих народів визволив свою землю від моєї руки? Чи визволить Бог Єрусалим з моєї руки? 21 І змовкли, і ніхто не відповів йому слово через приказ царя нічого не відповісти. 22 І ввійшов Еліякім син Хелкія економ і Сомна

військовий писар і Йоах син Асафа літописець до Езекії з роздертим одягом і сповістили йому слова Рапсакіма.

37,1 І сталося, коли цар Езекія почув, він роздер одіж і зодягнувся мішком і ввійшов до господнього дому. 2 І він післав Еліякіма економа і Сомну писаря і священничих старців зодягнених в мішки до пророка Ісаї сина Амоса, 3 і вони сказали йому: Так говорить Езекія: Сьогоднішній день - день смутку і впокорення і оскарження і гніву, бо прийшов біль на ту, що родить, а вона не має сили родити. 4 Хай твій Господь Бог вислухає слова Рапсакіма, які післав цар асирійців, щоб впокорити живого Бога і впокорити словами, які почув твій Господь Бог. І помолися до твого Господа Бога про тих, що осталися. 5 І прийшли раби царя до Ісаї, 6 і сказав їм Ісаї: Так скажете до вашого пана: Так говорить Господь: Не бійся слів, які ти почув, якими мене впокорили старшини асирійських царів. 7 Ось Я накину на нього дух, і почувши вість він повернеться до своєї країни і впаде від меча в його землі. 8 І повернувся Рапсакім і застав царя, що облягав Ломну. І цар асирійців почув, що 9 вийшов Трак цар етіопців воювати з ним. І почувши повернувся і післав послів до Езекії, кажучи: 10 Так скажете Езекії цареві Юдеї: Хай не обманить тебе твій Бог, на Якого ти поклав надію на Нього, кажучи: Єрусалим не буде виданий в руки царя асирійців. 11 Чи ти не почув, що зробили асирійські царі з усією землею, як вигубили (її)? 12 Чи боги народів визволили тих, яких вигубили мої батьки, а Гозан і Харран і Фафес, які є в країні Телсада? 13 Де є царі Емата і Арфада і міста Сепфаріма, Анага, Угава? 14 І Езекія взяв книгу від послів і відкрив її перед Господом, 15 і Езекія помолвився до Господа, кажучи: 16 Господи Саваоте Боже Ізраїля, що сидиш на херувимах, Ти одинокий Бог всякого царства вселенної, ти зробив небо і землю. 17 Вислухай, Господи, поглянь, Господи, і подивися на слова, які післав Сеннахирім, щоб зневажити живого Бога. 18 Бо поправді асирійські царі спустошили всю вселенну і їхню країну 19 і вкинули їхніх божків в огонь, бо вони не були богами, але ділами людських рук, дерево і каміння, і їх знищили. 20 Ти ж, Господи Боже наш, спаси нас з їхньої руки, щоб кожне царство землі пізнало, що Ти одинокий Бог. 21 І до Езекії був післаний Ісаї син Амоса і сказав йому: Так говорить Господь Бог Ізраїля: Я почув те, про що Ти помолвився до мене відносно Сеннахиріма царя асирійців. 22 Це слово, яке про нього сказав Бог: Він опоганив тебе і висміяв тебе дівчино, дочко Сіоне, над тобою покивав голову, дочко Єрусалиме. 23 Кого ти зневажив і розгнівив? Чи до кого ти підняв твій голос? І ти не підняв до висот твоїх очей до святого Ізраїля. 24 Бо через післанців ти зневажив Господа. Бо ти сказав: Я вийшов на висоту гір множеством колісниць і аж до кінців Ливану і зрізав висоту свого кедра і красу кипариса і я ввійшов до висоти части лісу 25 і я поставив греблю і висушив води і весь збір вод. 26 Чи ти не почув цього від давна, те, що Я зробив? Від давних днів Я заповів, а тепер Я показав спустошити народи в твердинях і тих, що живуть в закріплених містах. 27 Я зробив руки слабкими, і вони посохли і стали сухими, як трава на дахах, і як зелень. 28 Тепер же Я знаю твій спочинок і твій вихід і твій вхід. 29 А твій гнів, яким ти розгнівався, і твоя гіркота прийшла до Мене, і вкладу кільце у твої ніздрі і уздечку в твої губи і поверну тебе дорогою, якою ти нею пішов. 30 Це ж тобі знак: Іж цього року те, що ти посіяв, а другого року те, що осталося, а третього, сіючи пожнете, і насадить виноградники і їстимете їхній плід. 31 І буде, що ти, які осталися в Юдеї, випустять корінь вділ і видадуть вгорі насіння. 32 Бо з

Єрусалиму вийдуть ті, що осталися, і ті, що спаслися, з гори Сіон. Ревність Господа Саваота це зробить. 33 Через це так говорить Господь на царя ассирійців: Він не ввійде до цього міста, ані не кине на нього стрілу, ані не покладе на нього щита, ані не окружить його валами, 34 але дорогою, якою пішов, нею повернеться. Так говорить Господь. 35 Я обороню це місто, щоб його спасти задля Мене і задля Давида мого раба. 36 І вийшов господний ангел і вигубив в ассирійському обозі сто вісімдесят п'ять тисяч, і вставши вранці знайшли всі тіла мертвими. 37 І повернувшись, ассирійський цар відійшов і замешкав в Ніневії. 38 І як він поклонявся в домі Насараха свого бога, Адрамелех і Сарасар, його сини, побили його мечами, а вони спаслися в Арменії. І зацарював Асорадан його син замість нього.

38,1 Сталося ж, що в тому часі захворів Езекія аж до смерти. І прийшов до нього пророк Ісая син Амоса і сказав до нього: Так говорить Господь: Заповідж про твій дім, бо ти вмираєш і не житимеш. 2 І Езекія відвернув своє лице до стіни і помолився до Господа, 3 кажучи: Згадай, Господи, як я ходив перед Тобою в правді праведним серцем і я зробив вгодне перед Тобою. І заплакав Езекія великим плачем. 4 І було господне слово до Ісаї, кажучи: 5 Иди й скажи Езекії: Так говорить Господь Бог Давида твого батька: Я почув голос твоєї молитви і Я побачив твої слези. Ось додаю до твого часу п'ятнадцять літ. 6 І спасу тебе з руки царя ассирійців і обороню це місто. 7 Це ж тобі знак від Господа, що Бог зробить це слово. 8 Тінь ступенів, яке пройшло сонце, десять ступенів дому твого батька, поверну сонце на десять ступенів. І сонце пішло взад на десять ступенів, які пройшла тінь.

9 Молитва Езекії царя Юдеї, коли він захворів і встав від своєї хвороби.

10 Я сказав: На висоті моїх днів в брамах аду оставлю остали літа. 11 Я сказав: Більше не побачу спасіння Бога на землі, більше не побачу людини 12 з мого роду. Я оставив остале мого життя. Вийшло воно і відійшло від мене, так як той, що згортає шатро, після того як поставив, мій дух був в мені як основа ткача, який наближається, щоб відтяти. В тому дні я був переданий 13 аж до ранку як левові. Так він розбив мої кості, бо від дня аж до ночі я був переданий. 14 Як ластівка, так закричу, і як голубка, так повчуся. Бо очі мої перестали глядіти на висоту неба до Господа, Який мене визволив 15 і забрав біль моєї душі. 16 Господи, про це Тобі сповіщено, і Ти підняв мій подих і потішившись я ожив. 17 Бо Ти підняв мою душу, щоб не згнула, і відкинув від мене всі мої гріхи. 18 Бо Тебе не похвалять ті, що в аді, ані мертві Тебе не поблагословлять, ані не надіятимуться ті, що в аді, на твоє милосердя. 19 Ті, що живуть, Тебе поблагословлять так як і я. Від нині бо зроблю дітей, які сповістять твою праведність, 20 Господи мого спасіння. І не спочину благословляючи Тебе з псалтирем всі дні мого життя перед домом Бога.

21 І сказав Ісая до Езекії: Візьми клопоть фігів і розітри і наліпи і будеш здоровим. 22 І сказав Езекія: Це знак, що я ввійду до дому Господа Бога.

39,1 В тому часі післав Мародах син Лаадана цар Вавилону листи і старшин і дари Езекії. Бо він почув, що той захворів був аж до смерти і встав. 2 І зрадів ними Езекія великою радістю і показав їм дім складу і запашностей і ладанів і миру і срібла і золота і всі доми посудів, скарбниці і все, що було в його скарбницях. І не було нічого, чого Езекія не показав у своїм домі. 3 І прийшов пророк Ісая до царя Езекії і сказав до нього: Що кажуть ці люди і звідки вони прийшли до тебе? І сказав Езекія: З землі здалека прийшли до мене, з Вавилону. 4 І сказав Ісая: Що вони

побачили в твоєму домі? І сказав Езекія: Вони побачили все, що в моєму домі, і немає в моєму домі те, чого вони не побачили, але й те, що в моїх скарбах. 5 І сказав йому Ісая: Послухай слово Господа Саваота: 6 Ось приходять дні, говорить Господь, і візьмуть все, що в твоєму домі, і те, що зібрали твої батьки аж до цього дня, прийде до Вавилону, і нічого не оставлять. Сказав же Бог, 7 що і з твоїх дітей, яких ти породив, заберуть і зроблять скопцями в домі вавилонського царя. 8 І сказав Езекія до Ісаї: Добре господнє слово, яке Він сказав. А хай буде мир і праведність в моїх днях.

40,1 Потішайте, потішайте мій нарід, говорить Бог. 2 Священики, заговоріть до серця Єрусалиму, потішайте його. Бо сповнилося його упокорення, пропав його гріх. Бо він одержав з господньої руки вдвоє за свої гріхи. 3 Голос того, що кричить в пустині: Приготовіть господню дорогу, прямими робіть стежки нашого Бога. 4 Всяка долина наповниться і всяка гора і горб принизиться, і все криве стане простим і острє гладкими дорогами. 5 І зявиться господня слава, і всяке тіло побачить боже спасіння. Бо Господь заговорив. 6 Голос того, що говорить: Закричи. І я сказав: Що кричати? Всяке тіло трава, і всяка людська слава як цвіт трави. 7 Висохла трава, і цвіт відпав, 8 а слово вашого Бога остається на віки. 9 Вийди на високу гору, ти, що благовіствуєш Сіонові. Підними з силою твій голос ти, що благовіствуєш Єрусалимові. Підніміть, не бійтеся. Скажи містам Юди: Ось Бог ваш. 10 Ось Господь приходить з силою і рамено з владою, ось його винагорода з Ним і діло перед Ним. 11 Як пастир Він пастиме своє стадо і своїм раменом збере ягнят і потішить тих, що мають в лоні. 12 Хто зміряв рукою воду і небо долонею і всю землю пригорщею? Хто поставив гори мірою і ліси важками? 13 Хто пізнав господній ум, і хто був його помічником, який його повчає? 14 Чи з ким Він порадився і той його повчив? Чи хто показав Йому суд? Чи хто показав Йому дорогу розуміння? 15 Якщо всі народи були зачислені до краплі з відра і до поперечки ваги, і вважатимуться за плювок. 16 А Ливан не вистарчає на спалення, і всі чотириногі не вистарчають на цілопалення, 17 і всі народи є як ніщо і за ніщо вважаються. 18 До кого ви уподібноли Господа і до якої подоби ви Його уподібноли? 19 Чи не мистець зробив образ, який золотар виливши в золоті позолотив його, зробив його на подобу? 20 Бо столяр вибирає негниюче дерево і мудро шукає як поставити його образ, щоб не зрушився. 21 Не зрозуміли ви? Чи не чули ви? Чи не сповіщено від початку вам? Чи ви не пізнали основи землі? 22 Він держить круг землі, і ті, що живуть на ній як саранча, Він поставив небо як покриття і простягнув як шатро, щоб поселитися, 23 Він дає володарів як ніщо, щоб володіли, а землю зробив як ніщо. 24 Бо не сіятимуть, ані не насядять, ані на землі не вкореняться їхній корінь. Він дихнув на них і вони висохли, і буря їх підніме як полу. 25 Тепер, отже, до кого Мене уподібнете і буду прирівняний? Сказав Святий. 26 Погляньте на висоту вашими очима і подивіться. Хто це все об'явив? Він виводить за числом свій світ, всіх покличе по імені. Від великої слави і в силі кріпості нічого від Тебе не затаїлося. 27 Бо не говори, Якове, і що ти сказав, Ізраїле. Скрилася моя дорога від Бога, і мій Бог відкинув суд і відступив. 28 І тепер чи ти не зрозумів чи не почув? Бог вічний, Бог, що створив краї землі, не зголодне, ані не трудитиметься, ані не можна знайти його розум. 29 Він дає голодним силу і не зболеним смуток. 30 Бо молодші голодуватимуть, і молоді будуть стружені, і

вибрані будуть безсилі. 31 А ті, що очікують Бога зодягнуться в силу, виростять крила як в орла, бігтимуть і не трудитимуться, ходитимуть і не зголодніють.

41,1 Посвятіться мені, острови, бо володарі змінять силу. Хай приближаться і хай скажуть разом, тоді хай сповістять суд. 2 Хто підняв праведність зі сходу, прикликав її за своїми ногами, і вона піде? Дасть перед народами і жахне царів і кине на землю їхні мечі і їхні луки як викинену половину. 3 І переслідуватиме їх і в мирі перейде дорога його ніг. 4 Хто це здолав і зробив? Закликав її той, хто кличе її з давних родів, Я Бог перший, і на те, що приходить, Я є. 5 Народи побачили і налякалися, приближилися кінці землі і прийшли разом б кожний судячи ближнього і щоб допомогти братові і скаже: 7 Скріпився будівничий чоловік і коваль, що бє молотком, разом бє. Коли ж скаже: Злука добра, скріпили їх цвяхами, положать їх і не порушаться. 8 Ти ж, Ізраїлю, Якове мій сину, якого Я вибрав, насіння Авраама, яке Я полюбив, 9 якого Я взяв з кінців землі і з його сторожів, Я покликав тебе і сказав тобі: Ти мій слуга, Я тебе вибрав і Я тебе не оставив, 10 не бійся, бо Я з тобою. Не блукай, бо я твій Бог, що тебе скріпив і тобі поміг і тебе скріпив мою праведною правицею. 11 Ось завстидаються і засоромляться всі твої противники. Бо будуть як не існуючі і згинуть всі твої противники. 12 Шукатимеш їх і не знайдеш людей, які кплять з тебе. Бо будуть як ті, що не існують, і не буде тих, що воюють проти тебе. 13 Бо Я твій Бог, що держить твою правицю, що тобі каже: Не бійся, 14 Якове, найменший Ізраїлю. Я тобі поміг, говорить Бог, що тебе визволяє, Ізраїлю. 15 Ось Я зробив тебе як кола воза, що молотять новими пилами, і змолотиш гори і роздробиш горби і поставиш як порох. 16 І розпорошиш, і вітер їх візьме, і буря їх розсіє, а ти зрадієш в святощах Ізраїля. І зрадіють 17 бідні й убогі. Бо шукатимуть воду, і не буде, їхній язик висох від спраги. Я Господь Бог, Я вислухаю, Бог Ізраїля, і не оставлю їх, 18 але відкрию на горах ріки і посеред рівнин джерела, зроблю пустиню мочарем і спраглу землю водотоками. 19 Я поставлю кедр в безводній землі і акацію і мірту і кипарис і тополь, 20 щоб побачили і пізнали і зрозуміли і взнали разом, що господня рука це все зробила і об'явив святий Ізраїля. 21 Зближається ваш суд, говорить Господь Бог. Зближилися ваші ради, говорить цар Якова. 22 Хай приближаться і сповістять вам те, що станеться, якщо передше щось було скажіть, і приставимо розум і пізнаємо, що останне, і скажіть нам те, що надходить. 23 Сповістіть нам те, що надходить в кінці, і пізнаємо, що ви є богами. Добре зробіте і зле зробіте, і здивуємося і побачимо разом. 24 Бо звідки ви і звідки ваша праця? З землі. Вас гидоту вибрали. 25 Я ж підняв того, що з півночі, і того, що з сходу сонця, вони назвуться моїм іменем. Хай прийдуть володарі, і як глина гончара і як гончар, що місить глину, так будете потоптані. 26 Бо хто сповістить те, що від початку, щоб ми знали, і те, що впереді, і скажемо що є правдою? Немає того, хто наперед говорить, ані того, хто слухає ваших слів. 27 Владу дам Сіону і потішу Єрусалим на дорогу. 28 Бо ось нікого від народів, і від їхніх ідолів не було звістуна. І якщо я їх запитаю: Звідки ви, не відповідать мені. 29 Бо ніщо ті, що вас роблять, і марні ті, що вас зводять.

42,1 Яків мій слуга, Я йому поможу. Ізраїль мій вибраний, його прийняла моя душа. Я дав мій дух на нього, він винесе суд народам. 2 Не закричить, ані не видасть голос, ані зі зовні не почувється його голос. 3 Він не розломить надломлену тростину і не згасить гніт, що куриться, але відкриє суд на правду. 4 Засіє і не буде розбитий, аж доки не поставить суд на землі. І на його закон народи надіятимуться.

5 Так говорить Господь Бог, що створив небо і поставив його, що скріпив землю і те, що в ній, і дав подих народові, що на ній, і дух тим, що ходять по ній. 6 Я Господь Бог тебе покликав в праведності і візьму тебе за руку і скріплю тебе, Я дав тебе на завіт роду, на світло народів, 7 щоб відкрити очі сліпих, вивести звязаних з кайдан і з дому сторожі тих, що сидять в темряві. 8 Я Господь Бог, це моє ім'я. Іншому не дам мою славу, ані мої ласки різьбленим (божкам). 9 Те, що від початку, ось іде, і нове, яке Я сповіщу, і заки зійде, вам обявилось. 10 Заспівайте Господеві нову пісню, його влада. Прославте його ім'я від кінця землі, ті, що сходять до моря і пливають по ньому, острови і ті, що мешкають в них. 11 Зрадій пустині і її села, двори і ті, що живуть в Кидарі. Хай зрадіють ті, що живуть в Петрі, хай закричать від вершків гір. 12 Хай дадуть славу Богові, хай сповістять його ласки в островах. 13 Господь Бог сил вийде і знищить війну, Він підніме ревність і силою pomoже проти своїх ворогів. 14 Я замовк, чи й вічно мовчатиму й стерплю? Я потерпів як та, що родить, жажнуся і зісохну разом. 15 І поставлю ріки як острови і висушу мочари. 16 І сліпих приведу дорогою, якої вони не знали, і зроблю, щоб вони ходили стежками, яких не знали. Зроблю їм темряву у світло і покручене в просте. Я зроблю ці слова і не оставлю їх. 17 А вони повернулися назад. Завстидайтеся встидом, ви, що надієтеся на божків, що кажете різьбленим: Ви наші боги. 18 Глухі, почуйте, і сліпі погляньте, щоб бачити. 19 І хто сліпий, але хіба мої раби, і глухий, але хіба ті, що ними володіють? І божі раби осліпли. 20 Ви побачили багато разів, і ви не зберегли. Уха відкриті, і ви не почули. 21 Господь Бог забажав, щоб ви оправдалися і звеличили хвалу. І я побачив, 22 і нарід став розбитим і розграбленим. Бо засідка всюди в покоях, і заразом в домах, де їх сховали, вони були на розграбунок і не було того, що спасає від грабунку, і не було того, хто говорить: Віддай. 23 Хто в вас, що це сприйме, вислухає те, що надходить? 24 Хто дав Якова на розграблення і Ізраїля тим, що його граблять? Чи не Бог, якому згрішили проти нього і не забажали ходити його дорогами, ані послухатись його закону? 25 І Він навів на них гнів його люті, і їх здолала війна і ті, що їх довкруги палять, і жодний з них не пізнав, ані не поклав на душу.

43,1 І тепер так говорить Господь Бог, що тебе створив, Якове, що тебе зліпив, Ізраїлю: Не бійся, бо Я тебе викупив. Я назвав тобі твоє ім'я, ти мій. 2 І якщо переходиш через воду, Я з тобою, і ріки тебе не покриють. І якщо переходиш через огонь, не будеш спалений, полумінь тебе не спалить. 3 Бо Я Господь Бог твій, святий Ізраїля, що спасає тебе. Я зробив твоєю зміною Єгипет і Етіопію і Соїну замість тебе. 4 Від коли ти став цінним переді Мною ти прославився, і Я тебе полюбив. І дам численних людей за тебе і володарів за твою голову. 5 Не бійся, бо Я з тобою. Від сходу приведу твоє насіння і зберу тебе зі заходу. 6 Скажу півночі: Веди, і півдню: Не борони. Приведи моїх синів з землі здалека і моїх дочок від кінців землі, 7 всіх, які названі моїм іменем. Бо в моїй славі Я його приготував і створив і його зробив. 8 І Я вивів сліпий нарід, і очі є так як сліпі, і ті, що мають уха, глухі. 9 Всі народи зібралися разом, і зберуться з них володарі. Хто це сповістить? Чи те, що від початку, хто вам сповістить? Хай приведуть їхніх свідків і хай оправдаються і хай праведно скажуть. 10 Ви стали Мені свідками, і Я свідок, говорить Господь Бог, і раб, якого Я вибрав, щоб ви знали і ви повірили і ви зрозуміли, що Я є. Переді Мною не було іншого бога і після мене не буде. 11 Я Бог, і немає oprіч Мене того, що спасає. 12 Я сповістив і Я спас, Я впокорив і не було у

вас чужого. Ви мені свідки і Я свідок, говорить Господь Бог. 13 Ще від початку і немає того, хто спасає з моїх рук. Я зроблю, і хто це відверне? 14 Так говорить Господь Бог, що спасає вас, святий Ізраїля. Задля вас Я пішлю до Вавилону і підніму всіх, що втікають, і халдеї в кораблях будуть звязані. 15 Я Господь Бог ваш святий, що об'явив Ізраїлеві вашого царя. 16 Так говорить Господь, що дав дорогу в морі і стежку в сильній воді, 17 що разом вивів колісницю і коня і сильний нарід. Вони заснули і не встануть, згасли як погашений льон. 18 Не згадуйте перше і не роздумуйте про давнє. 19 Ось Я зроблю нове те, що тепер сходиться, і пізнаєте це. І зроблю в пустині дорогу і ріки в безводній. 20 Мене поблагословлять дикі звірі, серени і дочки воробців, бо Я дав воду в пустині і ріки в безводній, щоб напоїти мій вибраний рід, 21 мій нарід, якого Я оберіг, щоб розповів про мої ласки. 22 Тепер Я тебе не покликав, Якове, ані не завдав Я тобі труду Ізраїлю. 23 Не для Мене вівці твого цілопалення, ані ти Мене не прославив у твоїх жертвах, ані не перетрудив Я тебе ладаном, 24 ані не придбав ти Мені сріблом ладан, ані я не забажав мяса твоїх жертв, але в твоїх гріхах і в твоїх неправедностях став ти. 25 Я є, Я є Той, Хто стирає твоє беззаконня і не згадаю. 26 Ти ж згадай і судитимемось. Говори ти перше твої беззаконня, щоб ти оправдався. 27 Ваші батьки перші і їхні володарі беззаконували проти Мене, 28 і володарі опоганили мої святощі, і Я дав вигубити Якова, і (віддав) Ізраїля на зневагу.

44,1 А тепер послухай, мій рабе Якове й Ізраїле, якого Я вибрав. 2 Так говорить Господь Бог, що тебе зробив і створив тебе з лона: Ще тобі pomoжеться, не бійся, мій рабе Якове і улюблений Ізраїлю, якого Я вибрав. 3 Бо Я дам воду в спразі тим, що йдуть в безводній, покладу мій дух на твоє насіння і мої благословення на твоїх дітей, 4 і вони зйдуть як трава посеред води і як верба при текучій воді. 5 Цей скаже: Я божий, і цей назветься іменем Якова, і інший напише: Я божий, за іменем Ізраїля. 6 Так говорить Бог цар Ізраїля, що його визволив, Бог Саваот. Я перший і Я після цього, опріч Мене немає Бога. 7 Хто такий як Я? Хай стане, закличе і приготується для Мене від коли Я зробив людину до віку, і хай буде сповіщене вам те, що має прийти, раніше ніж прийде. 8 Не скрийте. Чи не від початку ви сприйняли і Я вам сповістив? Ви свідки, чи є Бог за винятком Мене. І не було тоді 9 тих, що ліпили і різьбили, всі безумні, вони чинять свої побажання, які їм не на користь. Але завстидаються 10 всі, що роблять бога і різьблять без користі, 11 і висохли всі звідки були, і глухі між людьми. Хай зберуться всі і стануть разом, хай засоромляться і завстидаються разом. 12 Бо столяр наострив залізо, опрацював його знаряддям і на станку його опрацював, працював над ним раменом його сили. І голодуватиме і ослабне і не питиме води. 13 Столяр вибравши дерево поставив його до міри і клеєм справив його, зробив його як образ чоловіка і як красу людини, щоб поставити його в домі. 14 Дерево, яке вирубав з лісу, яке посадив Господь і дощ виростив, 15 щоб було людям до палення. І взявши з нього закрівся, і спалюючи спекли на ньому хліби. А остале роблять богами, і їм поклоняються. 16 Того, якого половину спалили огнем, і на ньому спікши мясо він зів і наситився. І закрівшись сказав: Солодко мені, що я зікрівся і побачив огонь. 17 А остале зробив різьбленим богом і йому поклоняється і молиться, кажучи: Спаси мене, бо ти мій бог. 18 Вони не пізнали, щоб розумними стати, бо їхні очі потемніли, щоб не бачити і не пізнати їхнім серцем. 19 І не роздумали їхнім серцем, ані не роздумали у своїй душі, ані не пізнав він, щоб зрозуміти, що його половину спалив огнем і на

його вуглю спік хліби і спікши мясо зів і те, що осталося з нього зробив гидотою, і йому поклоняються. 20 Пізнайте, що їхнє серце порох, і вони обманюються і ніхто не може визволити його душу. Гляньте, чи не скажете, що: Обмана в моїй правиці? 21 Згадай це, Якове і Ізраїлю, бо ти мій раб. Я створив тебе мого раба, і ти, Ізраїле, мене не забудь. 22 Бо ось я стер як хмару твої гріхи і як темряву твої гріхи. Повернися до мене і викуплю тебе. 23 Зрадійте небеса, бо Бог помилував Ізраїля. Затрубить основи землі, закричють гори, радість, горби і всі дерева, що в них, бо Бог викупив Якова й Ізраїль прославиться. 24 Так говорить Господь, що тебе викупив і тебе створив від лона: Я Господь, що все звершив, простягнув сам небо і скріпив землю. Хто інший 25 розкине знаки чародіїв і ворожбицтво від серця, що відвертає розумних на зад і марною чинить їхню раду, 26 і потверджує слова свого раба і правдивою чинить раду своїх післанців? Я Той, Хто каже Єрусалимові: Поселися, і містам Юдеї: Збудуйтеся, і її пустині посходять. 27 Я Той, Хто говорить безодні: Будь спустошена, і осушу твої ріки. 28 Я Той, Хто говорить Кирові бути розумним, і: Він зробить всі мої побажання. Я Той, Хто говорить Єрусалимові: Збудуйся, і осную мій святий дім.

45,1 Так говорить Господь Бог до мого помазанника Кира, якого правицю Я скріпив, щоб слухалися перед ним народи, і розірву силу царів, відкрию перед ним двері, і міста не замкнуться. 2 Я піду перед тобою і вирівняю гори, знищу мідяні брами і розібю залізні завіси 3 і дам тобі скарби темряви, невидиме сховане тобі відкрию, щоб ти пізнав, що Я Господь Бог, що приликує твоє ім'я, Бог Ізраїля. 4 Через мого раба Якова й Ізраїля мого вибраного, Я тебе покличу моїм іменем і прийму тебе, а ти Мене не пізнав. 5 Бо Я Господь Бог, і немає ще Бога за виїнятком Мене, і ти Мене не пізнав, 6 щоб пізнали ті, що зі сходу сонця, і ті, що з заходу, що немає (іншого) опріч Мене. Я Господь Бог, і більше немає. 7 Я створив світло і зробив темряву, Я чиню мир і будую зло. Я Господь Бог, що чинить це все. 8 Хай зрадіє небо вгорі, і хмари хай кроплять справедливість. Хай земля видасть милосердя і праведність хай разом зійде. Я Господь, що тебе створив. 9 Що кращого творячи зробив Я від глини гончара? Чи не той, хто оре, оратиме землю? Чи скаже глина гончареві: Що чиниш, бо не робиш, ані не маєш рук? 10 Хто каже батькові: Яким породиш? І матері: Ким болітимеш? 11 Бо так говорить Господь Бог святий Ізраїля, що створив те, що надходить: Запитайте Мене про моїх синів і про моїх дочок і про діла моїх рук заповіжте ви Мені. 12 Я зробив землю і людину на ній, Я моєю рукою скріпив небо, Я заповів всім звіздам. 13 Я підняв його з праведністю, і всі його дороги прості. Він збудує моє місто і поверне полон мого народу не за викуп, ані за дари, сказав Господь Саваот. 14 Так говорить Господь Саваот: Струдився Єгипет і купівля етіопців, і високі мужі Севоїми зйдуть на тебе і тобі будуть рабами і за тобою підуть звязані кайданами і поклоняться тобі і помоляться до тебе, бо в тебе є Бог, і скажуть: Немає Бога за виїнятком Тебе. 15 Бо Ти є Бог, і ми не знали, Бог Ізраїля, Спаситель. 16 Завстидаються і засоромляться всі, що проти нього, і підуть з соромом. Посвятяться Мені, острови. 17 Ізраїля спасає Господь вічним спасінням. Не завстидаються, ані не засоромляться на віки. 18 Так говорить Господь, що створив небо, цей Бог, що створив землю, і зробив її, Він її розділив, не на марно зробив її, але щоб заселена була. Я є, і немає ще (іншого). 19 Я не промовив у схованому (місці), ані в темному місці землі. Я не сказав насінню Якова: Марно шукатимете. Я є, Я є Господь, що говорить

праведність і сповіщає правду. 20 Зберіться і ходіть, порадьтеся разом, ви, що спасаетесь від народів. Не мають пізнання ті, що несуть дерево, їхнє різблення, і моляться, як до богів, які не спасають. 21 Якщо сповістять хай приближаться, щоб разом знали хто явним зробив це від початку. Тоді сповіститься вам: Я Бог, і немає іншого за винятком Мене. Немає праведного і спасителя за винятком Мене. 22 Поверніться до Мене і спасетесь, ви, що з країв землі. Я є Бог, і немає іншого. 23 Кленуся Мною самим: Те, що вийде з моїх уст праведність, мої слова не повернуться, бо до Мене схилиться всяке коліно і всякий язик визнаватиметься Богові, кажучи: Праведність і слава прийдуть до Нього, і завстидаються всі, що відлучують себе самих. 25 Господом оправдається і в Бозі прославиться всяке насіння синів Ізраїля.

46,1 Впав Вил, Дагон розбитий, їхні різблення стали для звірів і скотини. Візьміть їх звязаних як тягар для струженого і голодного і ослабленого, що не має сили разом, які не можуть спастися від війни, а вони були приведені полоненими. 3 Послухайте мене, доме Якова, і весь осталий Ізраїлю ношені від лона і напоумлемі від молодости. 4 Аж до старости Я є, і аж доки ви не постарієтеся, Я є. Я вас терплю, Я зробив і Я стерплю, Я підніму і спасу вас. 5 До кого ви Мене уподібили? Гляньте спостерігайте, заблукані, 6 що складаєте золото з калитки і срібло ставите в міру на вагу і найнявши золотаря зробили божка і схилившись поклонилися їм. 7 Його беруть на рамена і йдуть. Якщо ж його поставлять, на його місці остається, не порушиться. І як хто закричить до нього, він не почує, не спасе його від зла. 8 Згадайте це і застогніть, покайтеся, заблукані, поверніться серцем. 9 І згадайте перше від віку, що Я Бог, і немає більше (нікого) за винятком Мене, 10 що передше сповістив останє, раніше ніж воно сталося, і разом сповнилося. І я сказав: Вся моя рада стоятиме, і все, що Я ввадив, Я вчиню. 11 Я той, хто кличе птаха зі сходу і з землі здалека про те, що ввадив Я, Я сказав і привів, придбав і зробив. 12 Послухайте мене, ви, що згубили серце, що далекі від праведности. 13 Я Наблизив мою праведність і не забарюся з спасінням, що в Мене. Я дав спасіння в Сіоні Ізраїлеві на прославу.

47,1 Зійди, сядь на землі, дівчино, дочко Вавилона, ввійди в темряву, дочко халдеїв, бо більше не додаси назватися тендітна і приваблива. 2 Візьми жорна, мели муку. Відкрий твоє покриття, відкрий сивини, відкрий ноги, перейди через ріки. 3 Хай відкриється твій сором, хай стануть явними твої зневаги. Заберу в тебе по справедливості, більше не передам людям. 4 Сказав Той, що тебе визволив, Господь Саваот його імя, святий Ізраїля: 5 Сядь викінчена, ввійди в темряву, дочко халдеїв, ані не назвешся силою царства. 6 Я розгнівався на мій нарід, ти опоганив моє насліддя. Я дав у твої руки, а ти не виказав їм милосердя, ти зробив ярмо старця дуже тяжким. 7 І ти сказав: На віки буду володіти. Ти не зрозумів цього в серці, ані ти не згадав останнє. 8 Тепер же послухай це, ніжна, що сидиш впевнено, що говориш у своїм серці: Я є, і немає іншої. Не сидітиму вдовою, ані не впізнаю сирітства. 9 А тепер нагло на тебе прийдуть ці оба в одному дні. Вдівство і бездітство нагло прийде на тебе в твоїм чаклунстві, дуже в силі твоїх ворожбитів, 10 в надії твоєї злоби. Бо ти сказала: Я є, і немає іншої. Пізнай, що знання цього і твоя злоба буде тобі соромом. І ти сказала своїм серцем: Я є, і немає іншої. 11 І на тебе прийде знищення, і не пізнаєш, пропасть, і впадеш до неї. І на тебе прийде клопіт, і не зможеш бути чистою. І нагло на тебе прийде знищення, і не пізнаєш. 12

Стань тепер між твоїми чародіями і твоїм великим чаклунством, що ти навчилася від твоєї молодости, чи зможе вийти на користь. 13 Ти струдилася у твоїх радах. Хай стануть і спасуть тебе астрологи неба, ті, що дивляться на звізди, хай тобі сповістять, що має на тебе найти. 14 Ось всі як рішя спалені будуть на огні і не спасуть своєї душі від полум'я. Бо ти маєш вугілля огня, щоб на них сісти. 15 Вони будуть тобі поміччю, ти струдилася в твоїй зміні від молодости, людина сама собою заблудила, тобі ж не буде спасіння.

48,1 Послухате це, доме Якова, що прозвані іменем Ізраїля і що вийшли з Юди, що кленетеся іменем Господа Бога Ізраїля, згадуючи не з правдою ані не з праведністю, 2 і що держитеся імени святого міста і скріплюєтеся в Бозі Ізраїля, Господь Саваот йому імя. 3 Попередне я вже сповістив, і воно вийшло з моїх уст і стало відомим. Я нагло зробив і воно найшло. 4 Я знаю, що ти тяжкий, і твоя шия залізна жила, і твоє чоло мідяне. 5 І Я сповістив тобі давне, скорше ніж найде на тебе, Я зробив тобі відомим. Щоб ти не сказав: Ідоли мені зробили, і щоб ти не сказав: Різьблене і лите мені заповіли. 6 Ви почули все, і ви не зрозуміли. Але й відомим тобі Я зробив нове від нині, те, що має статися, і ти не сказав. 7 Тепер стається і не давне, і не в попередних днях ти це почув. Щоб ти не сказав: Так, я це знаю. 8 Ти ані не взнав, ані не зрозумів, ані від початку Я не відкрив твої уха. Бо Я пізнав, що слухаючи не послухаєшся і ще з лона назвешся беззаконним. 9 Задля мого імени Я покажу тобі мій гнів і моє славне наведу на тебе, щоб Я тебе не вигубив. 10 Ось Я тебе продав не задля срібла, а Я вирвав тебе з печі бідности. 11 Задля Мене зроблю з тобою, бо моє імя опоганується, і не дам іншому моєї слави. 12 Послухай мене, Якове й Ізраїлю, якого Я кличу. Я є перший, Я і є на віки, 13 і моя рука оснувала землю, і моя правиця скріпила небо. Я їх покличу, і стануть разом 14 і всі зберуться і почують. Хто їм це сповістив? З любови до тебе Я виконав твою волю на Вавилоні, щоб забрати насіння халдеїв. 15 Я сказав, Я покликав, Я його привів і Я дав, щоб йому пощастило в дорозі. 16 Прийдіть до мене і послушайте це. Я від початку не заговорив потайки. Коли ставалося, там Я був, і тепер Господь післав мене і свого духа. 17 Так говорить Господь, що тебе визволяє, святий Ізраїля: Я твій Бог, Я тобі показав, щоб ти знайшов дорогу, по якій підеш по ній. 18 І якщо б ти послухався моїх заповідей, твій мир був би як ріка і твоя праведність як морська хвиля. 19 І твоє насіння було б як пісок, і покоління твого лона як порох землі. І тепер не будеш вигублений, ані не згине твоє імя переді Мною. 20 Вийди з Вавилону, втікаючи від халдеїв. Ви сповістите голос радости, і хай це стане відоме, сповістять аж до кінця землі, говоріть: Хай визволить Господь свого раба Якова. 21 І якщо будуть спрагнені, приведе їх через пустиню, виведе їм воду з каменя. Розвалиться камінь, і потече вода, і мій нарід питиме. 22 Не треба безбожним радіти, говорить Господь.

49,1 Послушайте мене, острови, і сприймайте народи. Через довгий час настане, говорить Господь. З лона моєї матері Він назвав моє імя 2 і зробив мої уста наче острий меч і сховав мене під покровом своєї руки, поклав мене як вибрану стрілу і охороняє мене в своїм сагайдаку. 3 І сказав мені: Ти мій раб, Ізраїле, і в тобі Я прославлюся. 4 І я сказав: Даремно я трудився й на марно й на ніщо видав я мою силу. Через це мій суд перед Господом, і мій труд перед моїм Богом. 5 І тепер так говорить Господь, що мене створив з лона своїм рабом, щоб зібрати Якова й Ізраїля. Зібраний буду і прославлюся перед Господом, і мій Бог буде моєю силою. 6

І Він сказав мені: Велике тобі називатися моїм рабом, щоб поставити племена Якова і повернути розсипаних Ізраїля. Ось Я тебе поставив на світло народів, щоб ти був на спасіння аж до останків землі. 7 Так говорить Господь, що тебе спас, Бог Ізраїля: Освятить того, що опоганює свою душу, зогидженого в народах з рабів володарів. Царі його побачать і володарі встануть і поклоняться йому задля Господа. Бо вірним є святий Ізраїля, і Я тебе вибрав. 8 Так говорить Господь: В спринятний час Я тебе вислухав і в день спасіння Я до тебе закликав і Я дав тебе на завіт народам, щоб поставити землю й унаслідити насліддя пустині, 9 говорячи тим, що в кайданах: Вийдіть, і тим, що в темряві: Відкрийтеся. І пастимуться на всіх їхніх дорогах, і на всіх стежках їхне пасовисько. 10 Вони не зголодніють, ані не будуть спрагнені, ані не побє їх спека, ані сонце, але той, хто їх милує, потішить і поведе їх попри джерела вод. 11 І поставлю всяку гору як дорогу і всяку стежку їм на пасовисько. 12 Ось ці приходять здалека, ці з півночі і ці з моря (заходу), а інші з землі персів. 13 Зрадійте небеса, і хай розвеселиться земля, хай гори видадуть радість бо Бог помилував свій нарід і потішив впокорених свого народу. 14 А Сіон сказав: Господь мене покинув, і Господь забув про мене. 15 Чи матір забуде свою дитину, щоб не помилувати те, що вийшло з її лона? Якщо ж і жінка це забуде, але Я тебе не забуду, сказав Господь. 16 Ось на моїх руках Я намалював твої стіни, і ти постійно переді Мною. 17 І швидко будеш збудований тими, ким ти був знищений, і ті, що тебе спустошили, вийдуть з тебе. 18 Підніми довкруги твої очі і поглянь на всіх. Ось вони зібралися і прийшли до тебе. Живу Я, говорить Господь, бо всіма ними зодягнешся і обложишся ним як прикрасою молодиці. 19 Бо твоє спустошене і розсипане і те, що впало, тепер тісним буде задля тих, що живуть, і від тебе віддаляться ті, що тебе пожирали. 20 Бо сакажуть до твоїх ух твої сини, яких ти втратив: Тісне мені місце, зроби мені місце, щоб я замешкав. 21 І ти скажеш у твоїм серці: Хто мені цих породив? Я ж бездітна і вдова, а цих хто мені вигодував? Я ж осталася сама, а ці мені звідки були? 22 Так говорить Господь: Ось підніму мої руки на народи і підніму мій знак на острови, і приведуть твоїх синів в лоні, а твоїх дочок візьмуть на рамена, 23 і царі будуть тебе кормити, а володарки твоїми няньками. До землі лицем тобі поклоняться і полижуть порошок твоїх ніг. І пізнаєш, що Я Господь, і не завстидаєшся. 24 Чи забере хто добич у великана? І якщо хто візьме неправедно в полон, чи спасеться? 25 Так говорить Господь: Якщо хтось візьме велетня в полон, забере здобич. А хто забере у сильного, спасеться. Я ж судитиму твій суд, і Я визволю твоїх синів. 26 І ті, що тебе гноблять, їстимуть свої мяса і питимуть свою кров як нове вино і упються, і всяке тіло впізнає, що Я Господь, що визволив тебе, і піднімаю силу Якова.

50,1 Так говорить Господь: Яка книга відпуску вашої матері, якою Я її відпустив? Чи якому довжникові Я вас продав? Ось ви були продані вашими гріхами, за ваші беззаконня Я відіслав вашу матір. 2 Як то, що Я прийшов і не було чоловіка? Я закликав і не було нікого, хто слухав? Чи моя рука не має сили визволити? Чи Я не матиму сили вирвати? Ось моєю погрозою Я спустошу море і покладу ріки пустинями, і посохнуть їхні риби від того, що немає води і помруть в спразі. 3 І вдягну небо темрявою і поставлю його одєжу як мішок. 4 Господь дає мені язик напоумлення, щоб пізнати коли треба говорити слово, поклав мені вранці, приклав мені ухо, щоб слухати. 5 І господне напоумлення відкриває мої уха, я ж не буду непослушним, ані не говоритиму проти. 6 Я дав мій хребет на биття, а мої щоки на

удари, а моє лице я не відвернув від встиду опльовання. 7 І Господь став моїм помічником, через це я не засоромився, але я поклав моє лице як твердий камінь і я пізнав, що не завстидаюся. 8 Бо наближається Той, Хто мене оправдав. Хто той, що мене судить? Хай стане разом проти мене. І хто мене судить? Хай наблизиться до мене. 9 Ось Господь мені помагає. Хто мені зло вчинить? Ось всі ви постарієтеся як одіж, і поїсть вас як міль. 10 Хто з вас боїться Господа? Хай почує голос його раба. Як хто ходить в темряві немає для них світла, покладіть надію на господне ім'я і скріпіться в Бозі. 11 Ось ви всі палите огонь і підсилюєте полуміння. Ходіть за світлом вашого огня і за полуменем, який ви розпалили. Через мене це вам сталося, заснете в смутку.

51,1 Послухайте мене, ви, що переслідуєте праведного і шукаєте Господа, погляньте на твердий камінь, який ви висікли, і на яму ставу, який ви викопали. 2 Погляньте на вашого батька Авраама і на Сарру, що боліла вами. Бо був він один, і Я його покликав і Я його поблагословив і Я його полюбив і Я його помножив. 3 І тебе тепер потішу, Сіоне, і потішив всі твої пустинні місця і зроблю її пустинні місця як господний рай. Радість і веселість знайдуть в ній, визнання і голос похвали. 5 Послухайте Мене, послухайте мій народ, і царі Мене послухайте. Бо від Мене вийде закон і мій суд на світло народів. 5 Швидко наближається моя праведність, і вийде моє спасіння, і народи надіятимуться на моє рамено. Мене терпітимуть острови і надіятимуться на моє рамено. 6 Підніміть ваші очі до неба і погляньте на землю вдолі, бо небо скріпилося як дим, а земля постаріється як одіж, а ті, що живуть на землі вмирають так як ці, а моє спасіння буде на віки, а моя праведність не змаліє. 7 Послухайте Мене, ви, що знаєте суд, мій народ, в якого мій закон у вашім серці. Не бійтеся погорди людей і не послабніть від їхнього опоганення. 8 Бо як одіж буде зіджене часом і як вовна буде зіджене міллю. А моя праведність буде на віки, а моє спасіння на роди родів. 9 Встань, встань Єрусалиме, і зодягнися силою твого рамена. Встань як на початку дня, як вічний рід. Чи ти той, 10 що висушив море, велику воду безодні? Що поклав глибини моря як дорогу для проходу визволенням 11 і спасенням? Бо через Господа повернуться і прийдуть до Сіону з радістю і вічною веселістю. Бо на їхній голові радість і хвала, і радість їх охопить, біль і смуток і стогін втік. 12 Я є, Я є Той, Хто тебе потішає. Пізнай кого пошанувавши ти злякався смертної людини і людського сина, які висохли наче трава. 13 І ти збув про Бога, що тебе створив, що створив небо і оснував землю, і боявся завжди всі дні лица гніву, що тебе гнітить. Бо так як врадив тебе взяти, і тепер де гнів того, що тебе гнітить? 14 Бо в твоєму спасінні не стане ані не забариться. 15 Бо я Бог твій, що розбурхує море і дає шум його хвилям, Господь Саваот Мені ім'я. 16 Я поставлю мої слова у твої уста і покрию тебе під тінню моєї руки, якою Я поставив небо і оснував землю. І скажеш Сіонові: Ти мій нарід. 17 Піднімися, піднімися, встань, Єрусалиме, що випив чашу гніву з господньої руки. Бо чашу падіння, чашу гніву ти випив і ти випорожнив. 18 І не було того, хто потішив би тебе з усіх твоїх дітей, яких ти породив, і не було того, хто взяв би твою руку, ані з усіх твоїх синів, яких ти підняв. 19 Ці два проти тебе: Хто сумуватиме з тобою? Падіння і знищення, голод і меч. Хто тебе потішить? 20 Твої сини в біді, ті, що сидять на краю всякої дороги як напів зварений буряк, вони повні господнього гніву, ослаблені Господом Богом. 21 Через це слухай, впокорений і п'яний не від вина. 22 Так говорить Господь Бог, що судить свій нарід. Ось Я взяв чашу падіння з

твоєї руки, чашу гніву, і не додаси ще пити з неї. 23 І вкину її в руки тих, що тобі чинять зло і тебе впокоряють, які сказали твоїй душі: Прихилися, щоб ми перейшли. І ти поставив твоє опліччя рівне з землею зі зовні для тих, що проходять.

52,1 Підніміся, підніміся, Сіоне, зодягнися твоєю силою, Сіоне, і зодягнися в твою славу, Єрусалиме, святе місто. Більше не додасть перейти через тебе необрізаний і нечистий. 2 Стряси порошок і встань від сидіння, Єрусалиме. Скинь кайдани з твоєї шиї, полонена дочко Сіону. 3 Бо так говорить Господь: Даром ви були продані і ви не були викуплені сріблом. 4 Так говорить Господь: Мій нарід перше зійшов до Єгипту, щоб там замешкати, і поведені були силою до Ассирії. 5 І тепер як ви тут? Так говорить Господь. Томущо даром забарно мій нарід, дивуйтеся і кричіть. Так говорить Господь: Через вас постійно хуляться моє ім'я між народами. 6 Через це мій нарід в тому дні пізнає моє ім'я, бо Я Сам є Той, Хто говорить. Я присутний 7 як час на горах, як ноги того, що звіщає вістку миру, як той, що звіщає добро, бо відомим зроблю твоє спасіння, кажучи Сіонові: Царюватиме твій Бог. 8 Бо піднявся голос тих, що тебе стережуть, і разом зрадіють голосом. Бо очі до очей побачать, коли Господь змилюється над Сіоном. 9 Хай видадуть веселість разом пустинні місця Єрусалиму, бо Господь помилював його і визволив Єрусалим. 10 І Господь відкриє своє святе рамено перед всіма народами, і всі кінці землі побачать спасіння від Бога. 11 Відійдіть, відійдіть, вийдіть звідти, і не доторкніться нечистого, вийдіть з посеред нього, відлучіться, ті, що несуть господний посуд. 12 Бо не вийдете з замішанням, ані не підете втечею, бо перед вами піде Господь, і Господь Бог Ізраїля Той, що вас збирає. 13 Ось зрозуміє мій раб і піднесеться і дуже прославиться. 14 Так як численні будуть в подиві через тебе, так обезславиться перед людьми твій вид і твоя слава перед людьми, 15 так ним дивуватимуться численні народи, і царі замкнуть свої уста. Бо ті, кому не сповіщено про нього, побачать, і ті, що не почули, зрозуміють.

53,1 Господи, хто повірив нашій вістці? І господне рамено кому відкрилося? 2 Він зійшов перед ним як дитина, як корінь в спрагненій землі, в ньому немає вигляду ані слави. І ми його побачили, і він не мав вигляду, ані краси. 3 Але його вигляд безчесний, опущений понад всіх людей, людина, що була в рані, і обізнаний терпіти хворобу, бо відвертається його лице, він був збезчещений і вважався за ніщо. 4 Цей несе наші гріхи і за нас терпить, і ми вважали, що він в болі і в рані і в скорботі. 5 А він зраниений був через наші гріхи і терпів хворобу через наші гріхи. На ньому напоумлення нашого миру, його синцем ми вилікувалися. 6 Ми всі заблукали як вівці, людина збилася зі своєї дороги. І Господь його видав за наші гріхи. 7 І він через зазнавання зла не відкриває уст. Як вівця був ведений на заріз і як ягня без голосу перед тим, що його стриже, так не відкриває своїх уст. 8 В впокоренні взято його суд. Його рід хто розповість? Бо його життя забирається з землі, через беззаконня мого народу його поведено на смерть. 9 І дам злбних замість його похорону і багатих замість його смерти. Бо він не вчинив беззаконня, ані не знайдено обмани в його устах. 10 І Господь бажає його очистити від рани. Якщо дасьте за гріхи, ваша душа побачить насіння, що довго живе. І Господь бажає забрати 11 біль його душі, показати йому світло і створити розумом, оправдати праведного, що добре служить багатьом, і він понесе їхні гріхи. 12 Через це він унаслідить багатьох і розділить добич сильних, тому що його душа була передана

на смерть, і він був зачислений до беззаконних. І він поніс гріхи багатьох і через їхні гріхи був виданий.

54,1 Розвеселися, ти неплодна, що не породила, розірви і закричи, ти, що не боліла, бо численні діти в опущеній більше ніж у тої, що має чоловіка. Бо Господь сказав: 2 Пошири місце твого шатра і твоїх дворів, постав, не щади. Побільши твої шнури і скріпи твої кілки. 3 Ще пошири на право й на ліво, і твоє насіння унаслідить народи, і заселиш спустошені міста. 4 Не бійся, що ти була завстиджена, ані не соромся, що ти була зневажена. Бо забудеш вічний сором і зневагу твого вдівства не памяtatимеш. 5 Бо Господь Той, що створив тебе, Господь Саваот Йому імя. І святий Бог Ізраїля Той, Хто тебе визволяє, прозветься по всій землі. 6 Не як оставлену і зневірену жінку тебе Господь покликав, ані не як жінку зненавиджену від молодості, сказав твій Бог. 7 На короткий час Я тебе оставив і з великим милосердям тебе помилую, 8 в малому гніві Я відвернув від тебе моє лице і тебе помилую вічним милосердям, сказав той, хто тебе визволяє - Господь. 9 Від води, що за Ноя так Мені є. Так як Я поклявся йому в тому часі землею не розгніватися більше на тебе, ані в твоїх погрозах, 10 щоб переставити гори, ані твої горби не пересунуться, так ані не забракне тобі те милосердя, що від Мене, ані не переставиться завіт твого миру. Бо (так) сказав Господь, що тебе милує. 11 Смирною і нестійкою, не потішеною ти була. Ось Я приготую тобі уголь на твій камінь і твої основи сапфір 12 і покладу яспіс як твої оборони і твої брами каміння кристалу і твоя огорожа вибране каміння, 13 і (зроблю) всіх твоїх синів навченими в Бога і твої діти (будуть) у великім мирі. 14 І ти побудуєшся в праведності. Віддалися від неправедного і не бійся, і тремтіння не наблизиться до тебе. 15 Ось прихоськи прийдуть до тебе через Мене і прибігнуть до тебе. 16 Ось Я тебе творю, не як коваль, що розжарює вугілля і виносить посуд на діло. Я ж створив тебе не на знищення, щоб знищила 17 всяка зброя, що нищить. Не дам, щоб пощастило проти тебе, і всякий голос, який повстане проти тебе на суд. Ти всіх їх малими зробиш, а твої винуваті будуть в смутку. Є насліддя тим, що служать Господеві, і ви будете праведні для мене, говорить Господь.

55,1 Спрагнені, підіть до води, і ви, що не маєте срібла, пішовши купуйте і пийте без срібла і ціни за вино і жир. 2 Навіщо ціните сріблом, і ваше теля не на насичення? Послухайте мене і їстимете добра, і ваша душа насититься добрами. 3 Сприймійте вашими ухами і підіть моїми шляхами. Послухайте мене, і ваша душа житиме в добрах. І заповім вам вічний завіт, вірну преподобність Давида. 4 Ось Я поклав його як свідчення в народах, як володаря і того, що приказує народам. 5 Народи, які тебе не знали, прикличуть тебе, і народи, які тебе не знають, прибіжать до тебе задля твого Бога, святого Ізраїля, бо Він тебе прославив. 6 Шукайте Бога і коли його знайдете закличте. Коли ж наблизиться до вас, 7 хай безбожний оставить свої дороги і беззаконна людина свої ради і хай повернеться до Господа, і буде помилувана, бо вповні відпустить ваші гріхи. 8 Бо мої ради не є такі як ваші ради, ані мої дороги не такі як ваші дороги, говорить Господь. 9 Але так як небо віддалене від землі, так віддалена моя дорога від ваших доріг і ваші задуми від мого задуму. 10 Бо так як коли піде дощ чи сніг з неба і не повертається аж доки не напоїть землю, і вона вродить і видасть і дасть насіння сівачеві і хліб на їжу, 11 таким буде моє слово, яке лиш вийде з моїх уст, воно не повернеться, аж доки не сповниться те, що я забажав і дам, щоб щастило твоїм дорогам і моїм заповідям. 12

Бо вийдете в веселості і навчитеся в радості. Бо гори і горби вскочать приймаючи вас в радості, і всі дерева поля заплещуть галузками, і замість чагарника підніметься кипарис, а замість кропиви зійде мірта. І буде Господеві на імя і на вічний знак і не забракне.

56,1 Так говорить Господь: Зберігайте суд, чиніть справедливість. Бо наблизилося моє спасіння, щоб прийти, і моє милосердя, щоб обявитися. 2 Блаженний чоловік хто це чинить і людина, що їх держиться і зберігає суботи, щоб не опоганити, і оберігає свої руки. щоб не чинити неправедне. 3 Хай чужинець, що пристав до Господа не говорить: Відлучить мене Господь разом від свого народу. І хай не говорить скопець що: Я сухе дерево. 4 Так говорить Господь: Скопцям, які зберігатимуть мої суботи і виберуть те, що Я бажаю і держатимуться мого завіту, 5 Я дам їм в моїм домі і в моїй стіні визначне місце краще від синів і дочок, Я дам їм вічне імя і не забракне. 6 І чужинцям, що пристали до Господа, щоб Йому служити, і полюбили господне імя, щоб бути Йому рабами і рабинями, і всіх, що зберігають мої суботи, щоб не споганити, і держаться мого завіту, 7 Я введу їх до моєї святої гори і розвеселю їх в домі моєї молитви. Їхні цілопалення і їхні жертви будуть прийняті на мій жертівник. Бо мій дім назветься домом молитви для всіх народів, 8 сказав Господь, що збирає розсіяних Ізраїля, бо зберу разом збір. 9 Всі дикі звірі, ходіть їжте, всі звірі лісу. 10 Гляньте, що всі осліпли, не пізнали розуміти, всі німі пси, не зможуть брехати, яким сниться ліжко, які люблять дрімати. 11 І пси безсоромні душею, що не знають ситости. І є погані, що не знають розуму, всі пішли їхніми дорогами, кожний по собі.

57,1 Гляньте як згинув праведний, і ніхто не сприймає серцем, і праведні мужі забираються, і ніхто не розуміє. Бо праведного забрано від лица неправедности. 2 Його гробниця буде в мирі, (його) забрано з посеред (людей). 3 Ви ж прийдіть сюди, беззаконні сини, перелюбне і розпусне насіння. 4 Ким ви вигодовані? І на кого ви відкрили ваші уста? І на кого ви накинулися вашим язиком? Чи ви не є діти знищення, беззаконне насіння? 5 Ті, що моляться до ідолів під розлогими деревами, ріжуть своїх дітей в долинах поміж камінням. 6 Це твоя часть, Він твоє насліддя, і їм ти вилив виливання і їм ти приніс жертви. Чи отже не розлючуся на цих? 7 На високій і піднятій горі, там твоє ліжко, і там ти підняв жертви. 8 І за одвірками твоїх дверей ти поставив свої згадки. Ти сподівався, що коли відійдеш від Мене, матимеш щось більшого. Ти полюбив тих, що лежали з тобою, 9 і ти помножив з ними твою злобу, і численними ти зробив тих, що далеко від тебе, і ти післав старшин на твої границі і ти повернувся і був впокорений аж до аду. 10 Ти струдився численними твоїми манрівками і ти не сказав: Спочину на скріплення. Томущо ти це зробив, через це ти не помолився до Мене. 11 Кого почитаючи ти злакався і збрехав Мені і не згадав Мене, ані не взяв ти Мене до ума, ані до твого серця? І Я бачачи тебе не зглядаюся, і ти Мене не побоявся. 12 І Я сповіщаю мою праведність і твоє зло, яке тобі не допоможе. 13 Коли закличеш, хай вони тебе помилують в твоїй скорботі. Бо цих всіх візьме вітер і віднесе буря. А ті, що Мене держаться, придбають землю і унаслідять мою святу гору. 14 І скажуть: Очистіть перед його лицем дороги і візьміть перепони з дороги мого народу. 15 Так говорить Господь Всевишний, що живе на висотах на віки, Святий в Святих його імя, Господь всевишний, що спочиває в святих, і дає терпеливість тим, що занепали духом, і дає життя тим, що мають розбите серце. 16 Не на віки мститимуся на вас,

ані не на завжди розгніваюся на вас. Бо від Мене вийде дух, і Я зробив всякий подих. 17 Через гріх Я його трохи засмутив і Я його побив і Я відвернув моє лице від нього, і він був засмучений і пішов засмучений своїми дорогами. 18 Я побачив його дороги і Я його оздоровив і Я його потішив і Я йому дав правдиву потіху, 19 мир на мир тим, що є далеко і близько. І сказав Господь: Оздоровлю їх. 20 Неправедні ж так захвилюються і не зможуть спочити. 21 Не треба радіти безбожним, сказав Господь Бог.

58,1 Закричи в силі і не пощади, підними твій голос як трубу і сповісти моему народові їхні прогріхи, і домові Якова їхні беззаконня. 2 Мене з дня на день шукають і бажають пізнати мої дороги. Як нарід, що зробив праведність, і що не оставив суд свого Бога, просять в мене тепер праведного суду і бажають наблизитися до Бога, 3 кажучи: Як то, що ми постили і Ти не побачив? Ми упокорили наші душі і Ти не пізнав? Бо в днях вашого посту ви знаходите ваші бажання і всіх ваших підручних колете. 4 Якщо на суди і бійки постите і бете бідного кулаками, навіщо для Мене постите, щоб сьогодні Я вислухав в крику ваш голос? 5 Не такий піст Я вибрав і день, щоб людина впокорила свою душу. Ані не схилиш як каблук твою шию і не постелиш мішок і попіл, ані не назвете такий піст сприйнятним. 6 Я не вибрав такий піст, говорить Господь, але звільни всяку звязь неправедности, розв'яжи звязі сильних контрактів, відішли побитих на свободу, і розідри всякий неправедний запис. 7 Розломи голодному твій хліб і бідних, що без даху, введи до твого дому. Якщо побачиш нагого, зодягни, і не погорди кривим з твого насіння. 8 Тоді прорветься твоє раннє світло, і швидко зйдуть твої оздоровлення, і перед тобою ітиме твоя праведність, і божа слава тебе огорне. 9 Тоді закличеш, і Бог тебе вислухає. Ще як ти говориш Він скаже: Ось я. Якщо віддалиш від себе кайдани і простягання рук і слово нарікання 10 і даси голодуючому хліб від твоєї душі і наситиш пригнічену душу, тоді твоє світло засяє в темряві, і твоя темрява (буде) як полудень. 11 І твій Бог буде завжди з тобою. І наситишся так як бажає твоя душа, і твої кості згрубнуть, і будеш як напоєний город, і як джерело, в якому не забракло води. 12 І твої вічно пусті місця забудуються, і твої основи будуть вічні в роди родів. І назвешся: Будівничий розбитих місць, і даси спочити стежкам що посередині. 13 Якщо відвернеш твою ногу від субот, щоб не чинити твої бажання у святому дні і назвеш суботи радісними, святими для твого Бога, не піднімеш твою ногу на діло, ані не вискажеш в гніві слово з твоїх уст, 14 і будеш надіятися на Господа, і Він підніме тебе на добра землі і нагодує тебе насліддям Якова твого батька. Бо господні уста це сказали.

59,1 Чи господня рука не спроможна спасти? Чи Він тяжким вчинив своє ухо, щоб не чути? 2 Але ваші гріхи розділяють між вами і Богом, і через ваші гріхи Він відвернув від вас своє лице, щоб не помилувати. 3 Бо ваші руки осквернені кровю і ваші пальці в гріхах, а ваші губи сказали беззаконня і ваш язик роздумує неправду. 4 Ніхто не говорить праведне, ані немає праведного суду. Надію поклали на марне і говорять порожне, бо зароджують труд і родять беззаконня. 5 Розбили яйця гадюк і плетуть сітку павука. І хто хоче їсти їхні яйця, розбивши знайшов запорт, і в ньому василіск. 6 Їхня сітка не буде на одіж, ані не зодягнуться їхніми ділами. Бо їхні діла - діла беззаконня. 7 А їхні ноги біжать до зла, швидкі пролити кров. І їхні думки - думки безумних, розбиття і терпіння на їхніх дорогах. 8 І вони не знають

дороги правди, і немає суду на їхніх дорогах. Бо їхні стежки, якими підуть, розсіяні і не знають миру. 9 Через це від них відступив суд, і не захопить їх праведність. Як вони очікували світло настала їм темрява, очікуючи лучі сонця вони ходили в темноті. 10 Обмацюватимуть стіну як сліпі і обмацюватимуть як ті, що не мають очі. І впадуть в полудне як о півночі, застогнуть як ті, що вмирають. 11 Разом підуть як медвідь і як голубка. Ми очікували суд, і немає. Спасіння далеко від нас відступило. 12 Бо наше беззаконня велике перед Тобою, і наші гріхи стали проти нас. Бо наші беззаконня в нас, і ми пізнали наші неправедності. 13 Ми були безбожними і ми збрехали і ми відступили від нашого Бога. Ми сказали неправедне і були непослушні, ми зачали і ми повчалися неправедних слів з нашого серця. 14 І ми відступили геть від суду, і праведність далеко відійшла, бо праведність на наших дорогах знищена, і через праведність ми не змогли перейти. 15 І правда була забрана, і ми відвернули ум від пізнання. І Господь побачив, і не було Йому вгодне, бо не було суду. 16 І Він побачив і не було людини, і роздумав і не було того, хто сприймав, і Він оборонив їх своїм раменом і скріпив милосердям. 17 І Він зодягнув праведність як броню і наклав шолом спасіння на голову і зодягнувся плащем пімсти і накидкою, 18 наче той, що віддає віддачу впокорення ворогам. 19 І злякаються господнього імени ті, що з заходу, і славного імени ті, що з сходу сонця. Бо прийде як сильна ріка гнів від Господа, Він прийде з гнівом. 20 І прийде задля Сіону Той, Хто визволяє, і відверне безбожності від Якова. 21 Це і їм від Мене завіт, сказав Господь. Дух мій, який є на тобі, і слова, які Я дав у твої уста, не забракнуть в твоїх устах і в устах твого насіння від тепер і на віки, бо (так) сказав Господь.

60,1 Просвічуйся, просвічуйся, Єрусалиме, бо прийшло твоє світло, і на тебе зійшла господня слава. 2 Ось темрява покриє землю і морок на народах. А над тобою зявиться Господь, і його слава зявиться на тобі. 3 І царі підуть у твою світлі і народи у твоїй світлості. 4 Підніми докруги твої очі і поглянь на твоїх зібраних дітей. Ось здалека прийшли всі твої сини, і твої дочки будуть принесені на рамені. 5 Тоді побачиш і злякаєшся і жахнешся серцем, бо до тебе повернеться багатство моря і народів і племен. І придуть до тебе 6 стада верблюдів, і покриють тебе верблюди мадіяма і Гефара. Всі з Сави придуть несучи золото, і принесуть ладан і благовіститимуть господне спасіння. 7 І всі вівці Кидара зберуться до тебе, і барани Наваїота придуть до тебе, і принесене буде прийнятне на моєму жертівнику, і дім моєї молитви прославиться. 8 Хто ж ті, що летять як хмари і як голубки з пташками? 9 Мене очікували острови і Тарсійські кораблі між першими, щоб привезти твоїх дітей здалека і срібло і золото з ними задля імени святого Господа і томущо прославився святий Ізраїля. 10 І чужинці збудують твої стіни, і їхні царі стоятимуть перед тобою. Бо Я тебе побив через мій гнів і через милосердя Я тебе полюбив. 11 І відкриються твої двері на завжди, вдень і вночі не замкнуться, щоб ввести до тебе силу народів і царів, яких ведуть. 12 Бо народи і царі, які тобі не послужать, згинуть, і народи запустінням будуть спустошені. 13 І слава Ливану прийде до тебе в кипарисі і певку і кедрі разом, щоб прославити моє святе місто. 14 І підуть до тебе ті, що пильнували, сини тих, що тебе впокорювали і тебе розгнівили, і назвешся: Місто Господа, Сіон святого Ізраїля. 15 Томущо ти став опущеним і зненавидженим і не було помічника, і поставлю тебе вічною радістю, веселістю родам родів. 16 І ссатимеш молоко народів і зїси багатство царів. І

пізнаєш, що Я Господь, що тебе спасає і тебе визволяє, Бог Ізраїля. 17 І замість міді принесу тобі золото, а замість заліза принесу тобі срібло, а замість дерев принесу тобі мідь, а замість каміння залізо. І поставлю твоїх володарів в мирі і твоїх наглядачів в праведності. 18 І не почувється більше неправедність в твоїй землі, ані розбиття, ані терпіння в твоїх границях, але назветься: Твої мури - Спасіння, і твої брами: Різьба. 19 І не буде тобі сонце за світло дня, ані схід місяця не освітить тобі ночі, але Господь буде тобі вічним світлом і Бог твоєю славою. 20 Бо тобі не зайде сонце, і тобі не забракне місяця. Бо Господь буде тобі вічним світлом, і виповняться дні твого плачу. 21 І твій нарід весь праведний, і на віки унаслідять землю, зберігаючи насаджене, діла його рук на славу. 22 Найнечисленніший стане тисячами і найменший великим. Я Господь в часі їх збору.

61,1 На мені господний дух, через це він мене помазав. Благовістити бідним мене післав, вилікувати розбитих серцем, проповідувати полоненим відпущення і сліпим прозріння, 2 проголосити господний сприйнятний рік і день віддачі, щоб потішити всіх, що плачуть, 3 дати тим, що плачуть, славу в Сіоні замість попелу, намащення радості, замість плачу, одяг слави, замість духа обоятності. І назвуться: Роди праведности, Господне насадження на славу. 4 І забудують вічні пустині, раніше спустошене піднімуть. І обновлять пусті міста спустошені на роди. 5 І прийдуть чужинці, що пастимуть твої вівці, і чужинці орачі і виноградарі. 6 Ви ж назветесь господними священиками, слугами Бога. Ви поїсте силу народів і здивовані будете їхнім багатством. 7 Так землю вдруге унаслідять і вічну радість на їхню голову. 8 Бо Я є Господь, що любить праведність, і ненавидить грабунки з неправедности. І дам їхній труд праведним і з ними завіщаю вічний завіт. 9 І в народах їхне насіння буде знане і їхні нащадки. Кожний, що їх бачить пізнає їх, бо вони насіння поблагословлене Богом, 10 і радістю зрадіють в Господі. Хай зрадіє моя душа в Господі. Бо Він зодягнув мене одягом спасіння і плащем радості, поклав мені вінець як женихові, і як молоду прикрасив мене красою. 11 І як земля, що видає свою квітку, і як город своє насіння, так засіяє Господь праведністю і радістю перед всіма народами.

62,1 Не замовчу через Сіон і не опушу через Єрусалим, аж доки не вийде як світло моя праведність, а моє спасіння загориться як світило. 2 І народи побачать твою праведність і царі твою славу, і Він назве тобі твоє нове ім'я, яке Господь його назве. 3 І буде гарний вінець в руці Господа і вінець царства в руці твого Бога. 4 І більше не назвешся: Оставлена, і твоя земля не назветься: Спустошена. Бо тобі назветься: Моя воля, і твоїй землі: Вселенна. 5 І так як живе молодий з дівчиною, так житимуть твої сини з тобою. І буде, що так як зрадіє жених молодою, так зрадіє Господь тобою. 6 І на твоїх стінах, Єрусалиме, я поставив сторож цілий день і цілу ніч, які до кінця не замовкнуть згадуючи Господа. 7 Бо немає подібного до вас, якщо випрямишся і зробиш Єрусалим похвалою на землі. 8 Господь поклявся своєю правицею і силою свого рамена: Якщо ще дам твою пшеницю і твою їжу твоїм ворогам, і якщо ще питимуть сини чужинці твоє вино, над яким ти натрудився. 9 Але ті, що збирають їх їстимуть і похвалять Господа, і ті, що збирають їх питимуть в моїх святих дворах. 10 Ідіть крізь мої брами і зробіте дорогу для мого народу і каміння, що на дорозі, відкиньте. Підніміть знак для народів. 11 Бо ось Господь зробив відомим аж до кінця землі. Скажіть дочці Сіона: Ось спаситель приходить до тебе маючи свою винагороду і діло перед його лицем.

12 І назве його святим народом, викупленим Господом, а ти назвешся бажаним містом і не покинутим.

63,1 Хто цей, що прийшов з Едома, червоність одежі з Восора, він гарний в одежі сили з силою? Я говорю праведність і суд спасіння. 2 Чому твоя одіж червона і твоє убрання як з витисненого току? 3 Повне витисненого? І з народів немає зі мною чоловіка, і я їх потоптав в гніві і я їх потоптав як землю, і звів їхню кров до землі. 4 Бо на них прийшов день віддачі, і є рік викупу. 5 І я поглянув, і немає помічника. І я подумав і немає помічника. І їх визволило моє рамено, і настав мій гнів. 6 І я їх потоптав моїм гнівом і я звів їхню кров до землі. 7 Я згадав господне милосердя, господні доброты в усіх, якими Господь нам віддасть. Господь добрий суддя для дому Ізраїля, Він наводить на нас за своїм милосердям і за множеством своєї праведности. 8 І Він сказав: Чи не нарід мій, діти не будуть непослушні? І став їм на спасіння 9 з усякого клопоту. Не старець, ані післанець, але сам Господь їх спас, томущо полюбив їх і щадив їх. Він їх визволив і взяв їх і підняв їх всі дні віку. 10 А вони не послухалися і розгнівили його святий дух. І Він повернувся їм на ворожнечу, і Він воював проти нього. 11 І Він згадав вічні дні, що вивів з землі пастиря овець. Де є той, хто поставив в них святого духа? 12 Хто повів правицею Мойсея, рамено його слави? Заволодів над водою перед його лицем, щоб зробити йому вічне імя. 13 Повів їх через безодню як коня через пустиню, і не були стружені, 14 і як скотину через рівнину. Зійшов дух від Господа і провів їх. Так Ти повів твій нарід, щоб зробити собі славне імя. 15 Повернися з неба і поглянь з твого святого дому і слави. Де є твоя ревність і твоя сила? Де є множество твого милосердя і твоїх щедростей, що Ти здержався від нас? 16 Бо Ти наш батько, бо Авраам нас не пізнав, й Ізраїль нас не пізнав, але Ти, Господи, наш батько. Визволи нас, від початку на нас є твоє імя. 17 Чому Ти дав нам заблукати, Господи, з твоєї дороги, твердими вчинив наші серця, щоб ми Тебе не боялися? Повернися задля твоїх рабів задля племен твого насліддя, 18 щоб ми унаслідили мало твоєї святої гори, наші вороги потоптали твою святиню. 19 Ми стали як на початку, коли Ти не володів нами, ані не названо на нас твоє імя. 19 Якщо відкриєш небо, від Тебе тремтіння охопить гори, і вони розтають,

64,1 так як тане віск від огня. І огонь спалить противників, і явним буде між ворогами господне імя. Від твого лица стривожаться народи. 2 Коли зробиш славне, від тебе тремтіння охопить гори. 3 Від віку ми не почули, ані наші очі не побачили Бога за вийнятком Тебе і твої діла, які чиниш тим, що очікують милосердя. 4 Бо воно зустріне тих, що чинять праведне, і згадають твої дороги. Ось Ти розгнівався, і ми згрішили. Через це ми заблукали. 5 І ми стали як нечисті, ми всі, як шмата відлученої вся наша праведність. І ми облетіли як листя через наше беззаконня, так вітер нас забере. 6 І немає того, хто прикликує твоє імя, і хто памятає держатися Тебе. Бо Ти відвернув твоє лице від нас і Ти видав нас через наші гріхи. 7 І тепер, Господи, Ти наш батько, а ми всі глина, діло твоїх рук. 8 Не розгнівайся на нас дуже і не згадай в часі наші гріхи. І тепер поглянь, бо всі ми твій нарід. 9 Місто твоїх святощів стало спустошене, Сіон став як пустиня, Єрусалим на прокляття. 10 Наш святий дім, і слава, яку поблагословили наші батьки, була спалена огнем, і все славне упало. 11 І на всьому цьому, Господи, Ти здержався, і замовк, і Ти нас дуже упокорив.

65,1 Я став явним для тих, що Мене не шукали, знайшли ті, що Мене не шукали. Я сказав: Ось Я, народіві, які не прикликали моє імя. 2 Я простягнув мої руки цілий день до неслухняного народу, що противиться, які не пішли праведною дорогою, але за своїми гріхами. 3 Цей нарід, що Мене розгнівив, постійно переді Мною, вони приносять жертви в городах і ладан на цеглах приносять демонам, які не існують. 4 І сплять в гробницях і в печерах задля снів, вони їдять свинське мясо і юшку жертов, увесь їхній посуд осквернений. 5 Вони говорять: Геть від мене, не наближайся до мене, бо я чистий. Цей дим мого гніву, огонь горить в ньому всі дні. 6 Ось написано переді Мною: Не замовчу, аж доки не віддам в їхній подолок 7 їхні гріхи і їхніх батьків, говорить Господь, які ладан приносили на горах і зневажили Мене на горбах, віддам їхні діла в їхній подолок. 8 Так говорить Господь: Так як знаходиться зерно в гроні і скажуть: Не знищ його, бо в ньому є благословення, так зроблю задля того, що мені служить, задля цього не знищу всіх. 9 І виведу з Якова насіння і з Юди, і воно унаслідить мою святу гору, і мої вибрані і мої раби унаслідять і там поселяться. 10 І будуть в лісі двори пастухів і долина Ахора на спочинок для скотини мого народу, які шукали за Мною. 11 А ви, що Мене оставили і забули мою святу гору і приготували демонові стіл і наповняєте напиток для щастя, 12 Я передам вас на меч, всі впадете в різанині, бо Я до вас закликав і ви не послушали, Я заговорив і ви не послушали і ви зробили погане переді Мною і те, чого Я не забажав, ви вибрали. 13 Через це так говорить Господь: Ось ті, що Мені служать їдять, а ви голодуватимете. Ось ті, що Мені служать питимуть, а ви будете спрагнені. Ось ті, що Мені служать зрадіють, а ви завстидастесь. 14 Ось ті, що Мені служать розвеселяться в радості, а ви закричите через біль вашого серця і закричите від побиття духа. 15 Бо ви оставите ваше імя на насичення для моїх вибраних, а Господь вас вигубить. А тим, що Йому служать буде надане нове імя, 16 яке поблагословиться на землі. Бо вони поблагословлять правдивого Бога, і ті, що кленуться на землі, клястимуться правдивим Богом. Бо забудуть їхній попередний біль, і не зійде їм на серце. 17 Бо буде нове небо і нова земля, і не згадають попереднього, ані не зійде на їхнє серце, 18 але в нім знайдуть радість і веселість. Бо ось Я зроблю Єрусалим радістю і мій нарід веселістю. 19 І зрадію Єрусалимом і розвеселюся моїм народом, і більше не почувється в ньому голос плачу, ані голос крику. 20 І не буде там передчасного і старий, який не виповнить свого часу. Бо молодий буде сто літний, а грішник, що вмирає, буде столітний і проклятий. 21 І збудують дома і вони замешкають, і насадять виноградники і вони їстимуть їхній врожай. 22 І не збудують й інші замешкають, і не насадять й інші їстимуть. Бо за днями дерева життя будуть дні мого народу, діла їхніх трудів постаріються. 23 А мої вибрані не трудитимуться на марно, ані не народять дітей на прокляття, бо вони насіння поблагословлене Богом. 24 І буде раніше ніж вони закричат Я їх вислухаю, ще як вони говорять Я скажу: Що є? 25 Тоді вовки і ягнята пастимуться разом, і лев як віл їстиме полову, а змія землю як хліб. Не чинитимуть зло, ані не шкодитимуть на моїй святій горі, говорить Господь.

66,1 Так говорить Господь: Небо мій престіл а земля підніжжя моїх ніг. Який дім мені збудуєте? Чи яке місце мого спочинку? 2 Бо це все зробила моя рука, і це все є моє говорить Господь. І на кого погляну, хіба не на впокороного і мовчазного і того, що тремтить перед моїми словами? 3 А беззаконний, що жертвує Мені теля, як той, що вбиває пса, а хто приносить пшеничну муку, як (той, хто приносить)

свинську кров, хто дає ладан на память, як той, що хулить. І ці вибрали свої дороги і свої гидоти, які забажала їхня душа, 4 і Я виберу їхні насміхання і віддам їм гріхи. Бо Я до них закликав і не послухалися Мене, Я сказав і не почули, і зробили погане переді Мною і вибрали те, що Я не бажав. 5 Послухайте слово Господа, ви, що тремтите перед його словом. Скажіть, наші брати, тим, що нас ненавидять і нами гидяться, щоб прославилося господне імя і зявилося в їхній радості, і вони завстидаються. 6 Голос крику з поля, голос з храму, голос Господа, що віддає віддачу противникам. 7 Раніше ніж та, що боліє вродить, раніше ніж прийде труд болів, уникнула і породила хлопця. 8 Хто це почув, і хто таке побачив? Чи земля боліла один день, і чи народився нарід на раз? Бо Сіон поболів і породив своїх дітей. 9 Я ж очікував це, і ти Мене не згадав, сказав Господь. Чи не ось Я створив ту, що родить, і неплідну? сказав Бог. 10 Зрадій Єрусалиме, і святкуйте в ньому, всі що Його любите, радійте радістю всі, що плачете над ним, 11 щоб ви ссали і наситилися від грудей його потіхи, щоб виссавши, ви розвеселилися входом його слави. 12 Бо так говорить Господь: Ось Я до них схилю наче ріки миру і наче потоки, що заливають славу народів. Діти їхні на раменах підняті будуть і на колінах потішені будуть. 6,13 Так як коли когось потішить матір, так і Я вас потішу, і будете потішені в Єрусалимі. 14 І побачите, і зрадіє ваше серце і ваші кості піднімуться як трава. І явна буде господня рука для тих, що Його почитають, і Він погрозить непослушним. 15 Бо ось Господь прийде як огонь і його колісниця як буря, щоб віддати в гніві пімсту і відкинення в полумені огня. 16 Бо в господньому огні буде суджена вся земля і його мечем всяке тіло. Численні будуть ранені Господом. 17 Ті, що освятилися і очистилися в городах, і в переддверях їдять мясо свиней і гидоти і мишу, разом будуть знищені, сказав Господь, 18 і Я знаю їхні діла і їхній задум. Я приходжу зібрати всі народи і язики, і прийдуть і побачать мою славу. 19 І оставлю на них знаки і в народи відішлю тих, що з них спаслися, до Тарсіса і Фуда і Луда і Мосоха і Товила і до Греції і до островів далеко, які не почули моє імя, ані не побачили моєї слави, і сповістять мою славу в народах. 20 І приведуть ваших братів з усіх народів як дар Господеві з кіньми і колісницями в возах з ослами з покриттям до святого міста Єрусалиму, сказав Господь, так як сини Ізраїля обновили мені свої жертви з псальмами в господньому домі. 21 І з них Я візьму собі священиків і левітів, сказав Господь. 22 Бо так як нове небо і нова земля, які Я створю, остануть переді Мною, говорить Господь, так стоятиме ваше насіння і ваше імя. 23 І буде з місяця до місяця і з суботи до суботи прийде всяке тіло поклонитися переді Мною в Єрусалимі, сказав Господь. 24 І вийдуть і побачать трупи людей, що переступили проти Мене. Бо їхній червяк не скінчиться, і їхній огонь не згасне, і будуть на видовище для всякого тіла.